

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy héra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy héra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyktör sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 857.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Rézvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szerda, április 17.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: A Maros-part szépítése.
Készülődés a választásokra.
A német trónörökös Bécsben.
Egy rab levele.
Gyilkosság a vonaton.
Berlini ujság a magyar trónörököséről.
Sikkasztó hivatalnok.
Öngyilkosság a rendőrség előtt.
A kártya és a könyv.
Méreggel kiirtott család.
Tárca: Ursa. Irta: Abonyi Árpád.
Csarnok: Ártatlan bűnösök. Irta: Szabóné-Karay Anna.

A Maros-part szépítése.

Arad, április 16.

Arad város tanácsa egy kérvényt fog tárgyalni legközelebbi ülésében, melyet több nagykerületi háztulajdonos és lakó nyújtott be azzal a céllal, hogy a város rendelje el a nagykerület kiköveztetését, a még befásítatlan terület parkirozását és végül ez építészeti szempontból is szépen fejlődő utvonallal kivilágítását. A kérvényt lapunk tegnapi számában ismertettük.

Szükségesnek tartjuk ujjalag visszaterelni a nagykerületi lakók kérelmére, mert a szóban forgó ügy nem csupán azok érdeke, kik a kérvényt aláírták, hanem egészségügyi és szépészeti szempontból első rendű fontossággal bír az egész Arad városára, melyet a nevezett utvonallal kelet felől iv alakban átölel.

Aradnak a Maros-part felé eső részét egy szerencsés időszakban parkká kezdték átalakítani. Salac Gyula Arad polgár-

mestere ment elől uttörőnek, megteremtven városunknak még ma is egyik legszebb üdülő helyét, melyet a közönség minden hivatalos keresztelő nélkül Salacparknak nevez.

E lombos kert természetes fejlődésére nyitva állott az ut le egészen a vízművek épülettömbjéig. Reményünk volt valaha, hogy az éktelen telepek és az egész városra penetráns büzt árasztó személtlerakodók helyén karesu platánok, vagy örökzöld fenyőfák lehelnek életet. A hatalmas park kanyargó utain pedig ha végig vezetjük az idegent, kénytelen lesz elismerni, hogy hivatásuk magaslatán álló férfiak intézik e város sorsát.

Másképp történt. A Salac-park fejlődésének útját vágta egy alakatlan nagy épülettel: odatették tilalomfának a törvényszéki palotát, mintegy védő fal gyanánt a személtlerakodók helyek számára, s ezzel örök időkre megakadályozták egy szép nagy park fejlődését a radnai-ut felé.

Önként, természetszerűleg merül fel tehát egy másik terv: a város keleti részének parkirozása a radnai-uttal ellenkező vonalon, a kincstári Maros-híd irányában.

Es hogy e terv megvalósíttassék, nem elegendő a nyári színház körüli tér befásítása, hanem szükséges, hogy a meglevő park-ültetvények lehetőleg egy tagban fejlesztesse ki a hidig, s ezért a Marospartra vezető feleleges keresztutak elzárandók.

Apró akadályoktól nem szabad visszartenni. Egységes, céltudatos eljárással kell megcsinálni a tagadhatatlanul nagy

munkát és egy kis előrelátással eltávolítani mindent, ami a cél megvalósítását hátráltatná, vagy megakadályozná.

Igy hiba volt az egész park-tervezet egybefüggőségét az ugynevezett „játzóterrel” félbeszakítani és ott egy nagy darabot egy disztelen kerítéssel elzárni a nagyközönség elől. Az ifjusági játzóterek fontosságát kész örömet elismerjük ugyan, de e játzóhelyek első sorban úgy volnának kiválasztandók, hogy amikor neveljük rajtok az ifjuság erejét, egyúttal ne kelljen cserébe adnunk érte egy város egészségügyének fejlődését.

Ep oly kevéssé egyezik meg ezen végleges rendezéssel az az idea, hogy a Lyceum előtti játzóterre a tervezett kulturpalotát építsék. Már egyszer kifejtettük lapunk élén ezen tervnek képtelenségét. Eltekintve attól, hogy egy olyan épület, mely a nyilvános könyvtár, muzeum s a nyilvánosságnak szánt egyéb intézményeket foglal magában, a forgalom útjába való és nem egy hátra dugott, félre eső zugba; ismételjük, ettől eltekintve, már magában képtelenség, hogy Aradon, hol annyi az üres telek, hogy valóságai akadályozza a belterjes fejlődést, ily viszonyok között az ujon tervezett nyilvános építkezések helyét a forgalom számára szükséges köztér vagy az üdülő helyekből szakítsuk ki.

A nagy kerület rendezésének tehát nem szabad csak összefüggéstelen, incidentáliter foganatosított toldozgatásokból állani, hanem egységes műnek kell lennie, mely rendeltetéséhez képest Aradot egy nagy kiterjedésű és célszerű üdülő helylyel és

TÁRCA.

Ursa.

Irta: Abonyi Árpád.

— A Hétből. —

A régi plivai vilajetbe leküldött regiment karácsony szombatján esti hét órakor érkezett föl az északi Alpokról lehuzódó erdőségből arra a sziklás magaslatra, hol a Szent Gergelyről nevezett örmény kolostor romjai állanak. Az ut innen nagy eséssel kanyarodik délnek, s a vilajet központjái már csak mindössze háromnegyed óráig tart. Napfényes időben hatalmas panoráma bontakozik ki e kolostor-omladvány tájáról a vándor szeméi elé: oly tüzesen szárnyaló művészlélek azonban aligha akad vala ezen a mindenképpen bánatos világon, amely kilenc órai folytonos gyaloglás után is elragadónak találta volna a „devetli”-nek (boidogságos) nevezett völgy nagy messzeségbe kiszélesedő síkját.

A gyaloglás még csak hagyján, — a decemberi hideg azonban nem érti ezen a barbár földön a tréfát, s nem főleg itt, közvetlen közelségben a Kelet kapuja előtt. A majdnem két kilométer hosszú eleven embertömeg, mely mint egy nehezen mozgó, lomha és a mai szent napon különösképpen hallgatag óriási kigyó húzódott végig a kolostorig feynyuló erdő-

ségen, a decemberi est holdfényes pompája iránt semmi érzékkel nem viseltetett, — ellenben hatalmasnak találta a hideget, mely e napon nyilván karácsony est tiszteletére érte el tetőpontját, s még a legvastagabb gyapju ing alatt is meghorzongatta a hoszszu mars dacára is didergő emberi testet.

A kolostor előtt az ezredes leszállt lováról, megállította a lombán előre mozduló emberi kigyót és tőzstisztjei társaságában kissé előre ment. Nem szólt senki egy szót sem. Az őbester ur rossz kedvében volt. Izmos, magas alakja kissé előre hajlott, szakállas, kissé nyers, de minden vonásában kevély magyar típusra való arcából semmi jót sem lehetett leolvasni. Kiszijjazta tábori látcsövét, s néhány pillanatig figyelemmel jártatta körül a holdfényben uszó vidéken, mely fehéren, mozdulatlanul, finom téli ködbe burkolódzva vészett el a homályos távolságban. A nagy fehérségből csak nyugat felé villant ki egy széles szalag: a plivai tó jégpáncélja, mely a holdfényben helyenkint oly erős zöld fényben csillogott, mint a legtisztább smaragd.

Megvolt-e elégedve az őbester a szemlével, nem-e, arról semmit se gyanítottak a némán asszisztáló urak. A rosszkedvű parancsnok viszszaalkotta látcsövét a tokjába, azután ismét lóra ült és rövid, száraz hangon névszerint is megnevezte azt a két embert, kiket a kolostor mellé rendelt, hogy az ezred tavonulásának

útját szemmel tartsák. Egy óra múlva majd ki kell küldeni utánuk egy patrouille-t és be kell vonatni őket. Addig itt maradnak.

— Vorwärts, urak!

Köpenyegébe burkolódzott és előre lovalgolt. Háta mögött megmozdult az emberi kolosszus, s a keményre fagyott, csikorgó havon ismét hallható lett a háromezer nyolcszáz pár kicstári bakkancs rithmikus ropogása.

A két megnevezett katona szótlanul kilépett a sorból és megállt az omladvány előtt. Az egymás lába nyomába lépkező századok egyik-másik tisztje fölnezt a két emberre, megcsóválta fejét, azután tovább haladt a többivel, anélkül, hogy kifejezést adott volna annak az éppen nem hizelgő véleménynek, melyet az ezredparancsnokról magának e pillanatban megalkotott.

Az egyik kirendelt őr-katona az őbester tulajdon fia volt, a másik egy oláh, akit nehéz, nagy teste és fájának egyéb jellemző tulajdonságai miatt egyszerűen Ursának, medvének, hívtak a századjában. Becsületes polgári nevet nyilván csak a törzs-könyv ismerte, — a virágszálak közül, kik együtt vetődtek le vele ide a Maros mellől, úgy lehet, senki. Talán maga az őbester sem, bár Ursa az ő maroszéki uri kuriájáról került ide a regimenthez, — s elvégezvén itt köteles részét a kutyalkodásból. félesztendő mulva ismét visszamegyen a maroszéki kuriájára, hoi a méltósá-

egy gyönyörű, impozáns körúttal gazdagítsa, minek természetesen első követelménye, hogy a ciklopsfal a Baross-park végétől a Lyceum előtt és azon túl folytatassék, ha egyébként nem, hát, úgy, hogy a park a város felé egy diszes kőszegélyt és vasrács kerítést kapjon, másodsor pedig hogy a körút is aszfalttal burkolassék.

Midőn ezeket elmondtuk, nem mulasztjuk el, hogy meleg elismeréssel ne adózzunk Salacz Gyula polgármesterünk iránt, ki a Maros-parti befalásoknak és park-ültetvényeknek nemcsak kezdeményezője, hanem erőlyes továbbfejlesztője is volt, ezt annyira tudja és méltányolja a közvélemény, hogy mint előbb mondtuk, a hivatalos határozat nélkül is önként Salacz-parknak nevezte el a polgárság az ültetvények városához előtti részeit. Ha Salacz polgármester megkezdett útján tovább halad, egyebeken kívül ezzel is hervadhatatlan érdemeket szerezne magának Arad város polgárságának emlékében.

Az ez irányban még reá váró feladatnak pedig annál tökéletesebben megfelehetne, mert Urbán Iván főispánban, akinek kiváló érzéke van Arad nagyvárosias fejlődése iránt, a leghathatósabb támogatást bírnia. **

Készülődés a választásokra.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 16. Budapest-ről táviratozza tudósítónk: A Magyarország állítólag megbízható forrásból értesül, hogy az új választások a miniszterelnök elhatározásához képest az ősszel lesznek.

Még messze vagyunk a választások határnapjától. Tulajdonképpen úgy vagyunk a választás idejével, hogy a választás maga bizonyos, csak a határnapja bizonytalan.

A fent közölt távirati értesülés szerint a választások valószínűleg szeptemberben lesznek. A legideálisabb időpontja lenne a választásoknak június derekán, midőn az aratás előtt a mezei munkában némi szünet áll be. Ekkor a falusi emberek jobban ráérvén, a választások nagyobb érdeklődésre tarthatnak igényt. Ámde az idén júniusban nem tarthatók meg a vá-

lasztások és pedig azért, mert a delegációk májusban kénytelenek összeülni és a parlament egyéb teendőit sem bírja elvégezni az ősz előtt. Itt van, hogy többet ne említsünk, az Adria-szerződés és az összeférhetlenségi törvény revíziójára vonatkozó javaslat. Ezek elintézése nélkül a választási harcba belemenni nem lehet.

Sajnos, az őszig kell várunk a választásokkal s így kénytelenek vagyunk eltérni, hogy az ország belső békéje feldulassék. Már megmozdultak a kerületek, napirenden vannak a pártgyűlések, pártszervezkedések. Egymást érik a jelöltek a kerületekben. Mi semmiképp sem tudjuk helyeselni azt az eljárást, hogy egyes kerületekben már most osztozkodnak a mandátumokon, mikor még az országgyűlés fel sincs oszlatva. Legalább is addig kellene várni az örökség megosztásával, míg az örökös meghal. Főként pedig nem kellene közreműködni abban, hogy az ország belső békéje feldulassék személyes okokból és ez az országos izgalom hónapokon keresztül fentartassék.

Némileg indokoltá teszi a készülődést talán az a körülmény, hogy az idén lép életbe a képviselőválasztás új rendje, midőn az ujonnan összeállított névjegyzék alapján szavaznak legelőször. Ezen új névjegyzék szerint a választók száma pedig jelentékenyen megsaporodott. Főként oly elemekkel szaporodott a választók száma, akik sokkal önállóbbak és kevésbé megvesztegethetők. Ilyenek az intelligens emberek s a telkes gazdák.

Mint tudjuk, az új választási törvény eltörölte az eddig fennállott akadályt, hogy aki április 15-ig le nem fizette múlt évi adóját, azt nem vették fel a választók névjegyzékébe. Ezen intézkedés folytán eddig az intelligenciához tartozó elemek és pedig a függetlenebb elemek, kihagyattak a névjegyzékből. Most azonban az új törvény szerint az intelligens elemek mintegy általános szavazati joggal bírnak, amelynek korlátja már nincs. Ugyancsak az új választási törvény igen kedvező a telkes gazda választókra is, amennyiben a telkesgazdák sokkal igazságosabb elbánásban részesülnek, mint eddig.

Mint tudjuk, az új választási törvény rendkívüli szigorú és következményeiben súlyos határozatokat állít fel a választási visszaélések és az ugynevezett presszió meggátolására. Így tiltja az új törvény a hivatalos presszió felhasználását, valamint a papi szöszékről a hívek

elhatározásának befolyásolását és pedig tiltja a törvény mindezt a mandátum elvesztésének terhe alatt.

A vesztegetés, az etetés és itatás szintén semmisségi okot alkot és mindezen vétségek a mandátum megsemmisítésére vezethetnek. Ez pedig annál bizonyosabb, mert a most felhozott deliktumok esetében ezután nem a képviselőház bírálóbizottságai, hanem a független bíróság, a királyi kuria fog ítéletet mondani. Így tehát emberileg elérhetőleg a választások törvényszerűsége biztosítva van szigorú alkotmányos intézkedések által.

Kiszámíthatlanná teszi a mostani választások eredményét a választók sokaságán és a választás szigorú rendjén kívül még az is, hogy a fuvardijak, illetve a törvényes költségek szintén törvény által vannak megállapítva. Ezen fuvardij rendelkezése az új törvénynek úgy látszik más irányban fog hatni, mint aminőre a törvényhozók gondoltak. Mert lehetséges, hogy a fuvardij éppen ezen törvényes formájában számos súlyos visszaélésre, sőt mondjuk ki egyenesen, zsarolásra használható fel.

A törvény ugyan tiltja, hogy valaki pénzt fogadjon el azért, hogy szavazástól tartózkodjék és ez szintén vesztegetésnek minősítették; könnyű azonban belátni, hogy aki a fuvardiját elfogadja és ennek fejében nem megiszavazni, a megvesztegetésnek ezen fajtáját még sem követi el. Mert akkor minden választót megvesztegetettnek lehetne nevezni, akit valamely párt beszállít a választásra, de az bármely okból akadályozva van abban, hogy le is szavazhasson. Némelyek a vesztegetés kísérletét látják abba, hogy ha a választók fuvardiját követelnek azért, hogy ha a választásra nem mennek be. Ámde a választási törvény az ilyenemű vesztegetés vétségének kísérletét nem bünteti.

Annai bizonyos, hogy a fuvardij számos oly visszaélésre szolgálhat okul, amely visszaélések meggátolására a törvényhozók nem is gondolnak.

TÁVIRATOK.

A transzváli háború.

London, ápr. 16. Kitchener jelenti Pre-tóriából tegnapi kelettel: Babington tábornok hadműveletei közben Navlinton ezredes Klerksdorptól északnyugatra hajnalhasadtakor egy kis hadoszloppal megtámadta Smut táborát. Hat bur elesett, tíz megse-

ságos öbesterne az örökké szomorú „fehér máriása” szolgálatában fogja élete további máláját megenni, csak úgy, mint istenben boldogult apja és nemkülönben a nagyapja is. Mindnyájan a multóságos öbester ur familiájának cseledei voltak az idők elejétől fogva és azok maradnak az ő ivadékaik is az idők végeiglen.

Midőn meghallotta, hogy az ezredes saját fíját rendelte melléje társul, ő is megcsóválta nagy medve fejét, csak úgy, mint a rendes tiszték. Jóindulatú, széles fekete arcán megjelent valami zavaros csodálkozás, de egyúttal egy csemő furcsa gondolat is megjárta nehezen mozduló agyát, míg lopva a fiatal ember egykedvű arcát vizsgálgatta. Az apai keménység annyira kiritt a parancsból, hogy nem lehetett féltreétni. Sőt ez már több volt a keménységnél, valóságos gyűlöletnek látszott. Az oláh elhült erre a gyanúra. A mindenható öbester gyűlöli tulajdon vérére! Fiát, az egyetlen, mert nincs több gyermeke, csak ez az egy. Jézus, be veszett nagy oka lehet erre a máskülönben jó urnak, akiért egyetlen szóra tűzbe ment volna az egész ezred... Mi homályos, bus dolog ez, mi szörnyűség! Haj, lám, hát nem ok nélkül parancsolta meg neki a fehér máriása, hogy vigyázzon az urfira, ha esetleg be találják hivni, s nem ok nélkül nyomta titokban markába azt akékhásu bankót, megbiztatván több egyebek között azzal is, hogy kiházasítja, a Vlaszák Marucájával s kap egy idegen országbeli faju tehenet is, ha úgy

figyelmez az urfira, mint a szeme világára. Meg is fogadta szentül.

De mit tegyen az öbester ur ellen? ... Háromezernyolcszáz katoná huzódik le amott a holdfényben a hóval elborított község felé, ezek közül éppen a Laci fiút kelle melléje rendelni... Világos, hogy az öbester ur szándékosan tette. De miért tette? Láthatná, hogy az urfi nem való erre a bitang életre. Alakja karcsu, finom, majdnem gyenge. Mégis behívatta és kinozza, mint egyetlen egy más közkatona sem a regimentben. Mert közkatona az urfi — éppen, mint ő. Puskát, borjút, „spatát” (Spaten, ásó), kenyértarisznát cipel, bakkancsban jár, komisz menázsit eszik, míg itt van, csak úgy, mint ő. Holott önkéntes volt. De persze, nem lett semmi. Még káplár sem. Holott nagyszerű fiatal ember. Mérnök a vasutaknál, akkora hidat épített tavalyiban a Marosra is, hogy szédülés volt ránézni. De még fráter sem lett a kaszárnyában, holott őh, be sok marha van a kaszárnyában... gondolta az oláh, miközben a fiatal ember arcát nézegette.

Az közönyös és hideg volt, mint a havas vidék itt körül, amelyen nem mozdul semmi. Ursa levette a válláról a fegyvert, odatámasztotta a kolostor falához, ráült egy széles köre s pipája után keresgélte köpenyegé zsebében. Nem merte megszólítani az előtte álló fiatal embert. Az látszólag a vén örmény kolostor romjainak megtekintésével volt elfoglalva.

Előkereste pipáját s inkább azzal piszmogott egy darabig. Midőn azonban észrevette, hogy a fiatal ember szintén leül egy hóval belepett köre seközben fázódva összeborzong, elérkezettnek látta az időt, hogy megszólaljon.

— Azt gondolom, urfi — mondotta tiszteltel, tartózkodó hangon — hogy fázol...

A fiatal ember intett, hogy igaz. Nagy hideg van.

— Nem is tudom, hogy miért parancsolt ide a domnu öbester — mormogta fejét csóváltgatva az oláh, s aztán megint elnézte jó tíz percig a „fehér máriása” didergő fiát, ki egykoron neki is ura létszen. Erősen fázhatik szegény. Sok kell az ilyen nagy uri vérnek, míg valamely testi szenvedésnek jeleit adja.

— Azt gondolom, urfi — kezdte megint — hogy jó lenne, ha fölvenné az én köpenyegemet is.

— Nem kell, Ursa — hangzott a rövid, visszautasító válasz.

— Én nem fázom — próbálkozott újra, néhány pillanatnyi csend után az oláh — elhállok a jégen is egy szál plundrában. Vedd fel köpenyegemet.

S felemelkedett, hogy levesse vállairól a szürke kincstári köpenyt.

— Tartsd meg — szölt rá szigorúan az ifju — így akarom!

Ursa engedelmesen visszaült a köre, buzgón szívta cseréppipáját, s csak morgott, mint a medve. Mégis csak istentelenég az öbester ur-

besült és huszonhárom fogságba jutott. Egy tiz fontos ágyu, egy teljes Pompom-ágyu, két szekér lövészer, néhány ló és néhány marha az angolok zsákmánya lett. Az angoloknak három sebesültjük volt. *Plumer* ezredes elfogta *Briel* lovaszászlóst és 16 embert, azonkívül zsákmányul ejtett tiz szekeret, 18 puskát, lovakat és marhákat. *Oranjoban Pilcher* hadműveletei közben a burok részéről hét ember esett el, azonkívül nagy készletek estek az angolok kezébe.

Barkly-East, április 16. A törvényszék *Dewett*-et, a fokföldi parlament tagját, honarulásért háromévi fogságra és ezer font sterling pénzbüntetésre ítélte.

A kínai mozgalmak.

London, ápr. 16. A *Standard*-nak jelentik Sanghaiból 15-iki kelettel: A császári udvar utasította a tokiói kínai követet, hogy a japán kormányának rendkívüli köszönetét fejezze ki azért a támogatásért, a melyben Kinát a manduriai egyezmény tárgyában folytatott ellenállásában részesítette. Együttal utasították a követet, kérje meg Japánt, hogy jövőre is segítse és támogassa Kinát hasonló esetekben.

Berlin, ápr. 16. A *Localanzeiger*-nek jelentik Pekingből tegnapi kelettel: Ma elfogtak úgy *Hovan* nevű fiatal kínai embert, a kiből *Bartsch* százados gyilkosát sejtették. *Hovan* beismeri a tettet, sőt dicsekszik is vele, de azt mondja, hogy *Bartsch* bántalmazása okozta felindulásban követte el a gyilkosságot. *Hovan* és másik kínai ember, a kit szintén elfogtak, *Bartsch* lován lovagolt, mikor elfogták. Azonkívül elfogtak még két kínai embert, a kinek állítólag részük volt a gyilkosságban.

Sanghai, április 16. A *North Kina Daily-News*-nak táviratozzák, hogy egy előkelő mandarin híreket kapott Szinganfuból, a melyek szerint az udvar előkészületeket tesz arra, hogy Hsziangjanba, Hupe tartományba, költözzék. Ezt a hírt megerősíti az a tény, hogy a hat miniszterium állandó hivatalnokai nemrég egész csöndben Pekingből Szinganfuba mentek abban a föltevésben, hogy a császár új fővárost fog választani. A pekingi csendőrség parancsnoka szintén utban van Szinganfu felé.

London, április 16. A *Daily Express*-nek jelentik Tokióból tegnapi kelettel: Oroszország Japán felszólalása következtében visszavont néhány kis orosz tengerészkatonacsapatot, a melyek Mazampóban állomásoztak.

A német trónörökös Bécsben.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, április 16

A bécsi ünnepeket egész Magyarország rokonszenves figyelme kíséri s minden jobb lélek megindultan látja az ifju Hehenzollern-hajtás szoros odasimulását a régi tisztos Habsburgtörzshöz. A nagy korkülönbség áthidalhatlan szakadékot szokott alkotni két ember belső világában; a tapasztalatokban gazdag, élemedett ember érett nézetei többnyire eltérnek az ifjuság álmaitól, reményeitől és ábrándozásaitól, felvidítő pillanat tehát, midőn agg és ifju kölcsönös őszinte rokonérzésben egymást megérti.

Királyunk és kedves vendége: *Frigyes Vilmos* trónörökös, ama benső vonatkozások mulhatatlanságát jelképezi, melyek monarchiánk és a német birodalom közt képződtek, és mivel ez a szoros csatlakozás azt az általános meggyőződést kelti, hogy miként a múltban, úgy a jövőben is a népek békéjének szolgál, ezt a látogatást schol sem tekintik kedvetlenség-gel s nem zavarja rossz hang a bécsi ünnepeket.

Még a nemzeti érzés és a lokálpatriotizmus sem hallatta szavát, pedig ezek nálunk könnyen megmozdulnak. Szívesen láttuk volna, ha a látogatás programját úgy állapítják meg, hogy királyunk magyar székvárosába is elhozta volna vendégét, hol épp oly lelkesülten fogadtuk volna, mint annak idején császári atyját; de ez a gondolat nem szűrődött le a mellőzés fájdó érzelmévé. Azt tartjuk, hogy úgy kellett a dolognak lennie, ahogy van s ebben megnyugszunk; de kivált megnyugtat a tudat, hogy az országot a miniszterelnök képviseli és közjogi állásunk így kifejezésre jut.

Mai távirataink a következők:

Bécs, április 16.

A német trónörökös délben *Podewils* báró bajor követhoz ment és ott villásreggelizett. Ott volt még *Eulenburg* herceg német nagykövet feleségétől, *Farini* hadtestparancsnok, *Rex* gróf szász követ feleségétől és *Below* német főkonzul.

Midőn azonban észrevette, hogy a fiatal ember ásitva tekint az égbolt világosszürke mélységében uszó holdra — minden egyéb kirepült a fejéből, hogy helyet adjon a félelemnek. Az oláh előre hajolt, zsebébe dugta kiégett pipáját és éles figyelemmel, ijedten ügyelte az ifju egykedvű, álmos vonásait.

— Mi bajod, urfi? — kérdezte, majdnem földriadva.

A fiatal ember ránézett és akaratlanul elmosolyodott a rámeredő szemek ijedt kifejezésén.

— Semmi, te csacsi — felelte megnyugtató — kissé fáradt vagyok.

— Nem igaz, uram — vágott szavába az oláh — álmos vagy . . .

— Dehogyan vagyok!

— Látom . . . — mormogta fogai közt a katona s a fiatal ember egy újabb ásitására nyomban eléhozakodott vele, hogy akin ekkora hidegben erőt vesz az álom, az elalszik és megfagy. Nem segít azon se szidás, sem imádság. Megfagy menthetetlen. Már pedig, oh be szomorú lenne, ha odahaza a maroszeiki kuria bársonyos belső házába egyszer csak megvinné híret a posta, hogy a becsületes fiúnak tartott *Ursa* pedig akasztófárávaló tolvaj volt, mert-hogy nem figyelmeztet legelőn a méltóságos asszony fiára, hogy megvédelmezze gyermekét a halál farkasai ellen, kik imhol itt is, ott is, meg amott is . . . meg mindenholnan átvicsorgatják fogaikat a keményre fagyott hó-

Berlin, április 16.

A *Post* a német trónörökös bécsi látogatásáról ezt írja: Az a meleg és őszinte, szíves fogadás, a melyben az uralkodó és az uralkodóház, valamint az osztrák főváros lakossága a trónörökös részérette, örömteljes visszhangot fog kelteni Németországban. Idestova 25 esztendeje áll fönn a német-osztrák békeszövetség és a két közép-európai császárság uralkodói gyakran nyújtottak egymásnak baráti kezét. De minden egyes alkalom világosabban mutatta, hogy az a szövetség nemcsak a diplomáciai megegyezések paragrafusain alapszik, hanem innen is, tulnan is mélyen bele van írva a népek szívébe.

Emlékeztünkben vannak még azok a májusi napok, a mikor *Ferenc József* császár és király ő felsége a trónörökös nagykorúsítására első és legelőkelőbb vendégnek Berlinbe érkezett, a melynek lakossága lelkes örömmel fogadta ő felségét; most pedig a császári korona majdani viselője a Duna partján időzik és bizonyoságot tesz róla az egész világ előtt, hogy a német-osztrák szövetség a Hohenzollern házban hagyományyá lett. Bensőbben, mint máskor, hangzottak most azok a meleg atyai szavak, a melyeket a császár és király ő felsége a Burgban adott díszlakomán ifju keresztfiához intézett, az pedig, bizonyára a *Ferenc József* császár és király ő felségéből kiáradó jószág és szelidség megnyerő hatása alatt megfogadta, hogy fenn fogja tartani azt a barátságot, a mely a két császári házat fegyverbaráti hűségben egyesíti.

Bécs, április 16.

A tavaszi díszszemle, a melynek ma kellett volna végbemennie, a német trónörökös jelenlétében, a rossz idő miatt elmaradt.

(Ezzel kapcsolatban érdekes megemlíteni, hogy egyik budapesti esti lap ma hosszabb cikkben és egész körölményesen megírta, mikép folyt le a díszszemle s hogyan fejezte ki azon az ifju trónörökös legmagasabb elismerését. Az esti lap e különös felsülésén újságíró körökben rendkívül nagyokat mulatnak.)

Bécs, április 16.

Frigyes Vilmos trónörökös ma a bajor hercegnél tett látogatást, ugyanott volt dezsónén is. Azután meglátogatta a művészettörténeti mútárlatot, a hol a főudvarmester kíséretében érdeklődve tekintette meg a festményeket és a fegyvereket.

A trónörökös több ízben sajnálatát fejezte ki a miatt, hogy a délelőttre tervezett nagy katonai szemle a rossz idő következtében elmaradt.

tól amit a fiával teszen. Őt nem gyüri le a hideg, — de más az ilyen uri ivadék, ha még olyan keményen tartja is magát. S éppen ma, karácsony szent estéjén, amikor csak az ilyen ő hozzá hasonlatos szegény oláh kutyát szabad künn hagyni a fagyásban, mert annak nem árt. De lám, mint reszket az urfi. S de miért, a Krisztus szerelméért, kell itten szenvednie . . . miért? Már csak részánja a fejét és megkérdezi, bár igen nem illendő, hogy szolgálgegyén vallassa jövődő urát.

— Ne haragudj urfi — kezdte habozva az oláh — de nem tudom, miért teszen így véled a domnu óbester? Ne haragudj . . . kérlek . . .

A fiatal ember nem haragudott. Vállat vont a kérdésre.

— Azért, *Ursa* fiam — felelte röviden — mert nem akartam katona lenni.

— Értem . . . Azért, mert indzsellér lettél.

— Azért.

— Nagyon értem — biccentett bozontos fejével az oláh, s elgondolkozott ezen a neki roppant különös dolgon. Persze, hogy persze . . . A méltóságos óbester ur nagy ur, nagy katona, hatalmas rangbéli katona. Busul bizonynyal uri szíve, hogy fia cibilség lett inkább és nem haladt az ő nyomdokain. Ez fájhat a hatalmas rangbéli katonának — de mi köze ehez az édes apának? Mert ez tán mégis előbb való . . . A többi mind kicsi dolog az apa dolgához képest — s lám, még sem így van.

nak csillogó fehérségéből. Mennyit sirna, jó isten, az ő kegyelmes asszonya, ki reá, a szegény parasztra nem átalá bizni uri fiát, hogy óvja, ha lehet — teremő szent Jézus — az apja ellen, ki ideparancsolta, hogy széttejjék testét a hónap farkasai.

— Kelj fel uram és jöjj, járkáljunk — indítványozta aggodalommal, miközben felállt a körül.

Nem kapott választ. Erre hangosan elkiáltotta magát:

— Ne aludj, urfi, ne aludj!

— Ne kiabálj, *Ursa* . . . — hangzott a bágyadt válasz.

Ursa hallotta a hangot s ettől még jobban megjédt. Odaugrott az ifjuhoz és közvetlen közelről, előbe térdelve, megrázta térdeit kerges tenyerével, mialatt ismét rákiáltott:

— Kelj fel, uram! Hallod-e, kelj fel!

A fiatal ember rábámult s csendesesen megrázta fejét. Az oláh szorongva nézegette. Nem tudta mit csináljon.

— Fázol urfi? — ordított rá újra és ismét rázni kezdte.

— Nem fázom . . . hagyj békét — felelte ingerülten, de nagyon halkán az ifju.

Az oláh látta, hogy köpenyegét most már hiába adná oda. A hónap farkasai már ráleheltek, nem fázik . . . tehát meg fog fagyni. Bozontos, fekete feje kinlódva kereste a mentőgondolatot, de nem talált semmit, amibe bekapzkodhatott volna. Vastag öklét neki feszít-

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Szerda: A bor, színmű. (Páratlan bérlet.)
Csütörtök: Stuart Mária, dráma. K.-Hegyesi Mari vendégjátéka. (Páros bérlet.)
Péntek: Lowodi árva, színmű. K.-Hegyesi Mari vendégjátéka. (Páratlan bérlet.)
Szombat: New-York szépe, operette. (Páros bérlet.)

* K.-Hegyesi Mari csütörtökön délben érkezik Aradra és Leszkay igazgatóhoz száll. Megérkezése után lesz Stuart Mária főpróbája. Schiller nagy hatású drámájában a vendég játssza a címszerepet, Angyal Ilka a másik fő női alakot, Erzsébetet. Palágyi lesz Mortimer a többi nagyobb férfi szereplő Mezei Péter, Fenyéri Mór, László Gyula, Arkosi Vilmos, Bács, Szóke Sándor. Hegyesi Mari első vendégjátékára, mely páros bérletre esik, a jegyek már szerdán reggel kiválthatók. A művésznő, ki azelőtt sűrűn fordult meg az aradi színházban, ifju sikereinek helyén, immár hat esztendeje nem játszott nálunk. A közönség annál nagyobb érdeklődéssel nézhet Hegyesi Mari szereplése elé, kinek kiforrott művészete elfelejtette azelőtti jelzőjét, hogy a legszebb művésznő.

* A nagymama Bácsné személyesítésében valódi gyönyörűséget szerzett ma este a kis számú közönségnek. Kitűnő játéka, kedvessége, zajos tapoktatásokat aratott. A többi szereplők közül Tomcsányi Russi (Mártha) érdemli meg az osztatlan elismerést, ki minden egyes szerepében szép tehetségének fényes jelét adja. Kedves Piroška volt Komlósy Ilonka, Tolnayné erőteljes komikumával neveltette meg a közönséget, ugy szintén Polgár Sándor, ki Tódorka szerepében egyik legsikerültebb alakítását mutatta be. Bács előkelően játszotta az ezredest, László Kálmánja szintén sikerült, ellenben Szóke Ernője félszeg, esetlen; hibája az, hogy minden egyes szerepét sületlen gyerkőcnek fogja fel. — Mezey Péter büszke Koszta szerepére; ennél jobb alakítást a főváros színpadjain sem lát a közönség. Az előadás menete elég élénk és és gyors volt.

* Színházból kirekedt szerző. A tegnapi bécsi theatra paré alkalmával, mint ismeretes, Goldmark Károly Sába királynő operájának egy felvonása is előadásra került. A szerzőnek egy harma emeleti ülőhelyet bocsájtottak rendelkezésére, a mit ő vissza utasított s az előadástól távol maradt.

* Csehov-kötet. A legjelesebb orosz írók egyikének, Csehov Antalnak jobb és érdekesebb apróságait foglalja magában az a kötet, a mely a „Legjobb könyvek” című regénytárban most jelent meg. Csehovot ez idő szerint már az egész világon olvas-

sák és szeretik, a mi igen természetes, mert az ő apró történetei valóságos remek. A most kiadott kötetben, a melynek címe „A parasztek és egyéb elbeszélések”, a legelső a leghosszabb elbeszélés egyike a leggyönyörűbben megírtaknak. Az orosz parasztek életét festi, az orosz falut, olyan csodálatosan megkapóan, hogy az olvasó alig tud hova lenni az álmélkodástól. Nagy író bravaros munkája ez az elbeszélés, a mely mindenkoron becses marad. A kötet ezenkívül még tíz kisebb nagyobb szépirodalmi közleményt tartalmaz, a melyek Csehov legsikerültebb dogai közül vannak kiválasztva. Azt hiszszük, hogy a „Legjobb könyvek”-nek ez a kötet egy irodalmi becsenél, mint érdekességénél fogva a legfigyelemreméltóbb kötetek közé tartozik s hogy azt a művelt olvasóközönség igaz szeretettel fogadja. „A parasztek és egyéb elbeszélések” a Légrády testvérek kiadásában látott napvilágot s ára 50 krajcár.

Egy rab levele.

(92,000 korona egy újságért.)

— Az Aradi Közlöny tudóstíjójától. —

Budapest, április 16.

A bíróság nemrég öt évi börtönrre ítélte Tóth Pált, a Népvezér volt szerkesztőjét, a ki kaució emberekkel alkalmazott lapjánál s azok pénzét elsikkasztotta. Tóth előkelő családból származik s még néhány év előtt vagyonos ember volt, de mindenét elvesztette egy lapvállalaton. 1892-ben ugyanis egy lapot akartak létesíteni, a mely naponta este jelenik meg és szösz szerint hozza az aznapi képviselőházi beszédeket. Az eszmét egy képviselő vetette föl a parlamentben s annak történetét Tóth Pál így mondja el egy börtönéből írt levelében, melyet itt kivonatolva közreadunk:

Mikor a tervvel elkészültem, fölkerestem gróf Szapáry Gyula akkori miniszterelnököt és előadtam neki tervemet, mely szerint ezen eszme megvalósítható volna. Ő igen szívélyesen fogadott és megdicsérte tervemet, bár kijelentette, miszerint ő nem bizik annak megvalósításában, miután Falk Miksával, a „Pester Lloyd” szerkesztőjével és országgyűlési képviselővel már értekezett és az, mint kétségbevonhatatlan szakember, kijelentette, hogy az technikailag kivihetetlen, miután a délután három órakor tartott képviselőházi beszédeket este 6 órára lehetetlen nyomtatásban megjeleníteni. Én bizva tervezetem pontos kiszámításában, a miniszterelnök ezen ellenvetésére kijelentettem, hogy az én tervezetem szerint ezen technikai akadály elhárítható és annak megvalósításáért felelősséget vállalom.

— Én ugyan nem bizok benne — válaszolt kijelentésemre a miniszterelnök — de ha

mégis sikerül ezen akadályt leküzdeni, akkor tölem telhető anyagi támogatásban fogom részesíteni; a fő azonban az, hogy a lap első példányát lássam.

Felbuzdulva a miniszterelnök ezen kijelentésén és magas érdeklődésén. utána egyenesen gróf Apponyi Albertet, a nemzeti párt vezérét kerestem föl, de nem találtam otthon. Majd Remete Géza országgyűlési képviselőnél jelentem meg, aki az eszmének a Házban lelkes támogatója és felvetője volt. Neki is megmutattam a tervezetet és elmondtam, hogy a miniszterelnök miként fogadott, mire ő kijelentette, hogy ezen „kitűnő és nagyszerű eszme támogatására ő magára vállalja a képviselőház összes ellenzéki embereinek megnyerését”, egyuttal biztatott, hogy csak bátran menjek neki a dolognak, miután a siker teljesen biztos.

A lap első száma 1892. május hó 22-én megjelent és bebizonyítottam, hogy technikai kiszámításom helyes volt, miután a miniszterelnöknek este 6 órakor, valamint az összes képviselőknél kézbesítették a lapot lakásaikon. Másnap a képviselőházban beszéltem a miniszterelnökkel és dicsérő szavain kívül kijelentette, hogy majd írásban közli velem a támogatást, melyben lapomat részesíti.

Ugyancsak másnap és harmadnap tömegesen gratuláltak a képviselők és mindegyik buzdított és biztatott. Különösen megígérték támogatásukat báró Huszár Kálmán, Tisza Kálmán, báró Bánffy Dezső (a Ház akkori elnöke), Csávossy Béla (a képviselőház háznagya) Lukács Béla (az akkori kereskedelmi miniszter), Szalavszky Gyula és Hieronymi Károly (akkori államtitkár), Szilágyi Dezső, gróf Apponyi Albert, Horánszky Nándor, Just Gyula, Ugron Gábor és még több képviselő. Ezek részben nekem, részben báró Horváth Miklós és Dalié Sándor munkatársaimnak jelentették ki, hogy a lap anyagi támogatása érdekében mindent elkövetnek. Báró Liphay Béla pedig személyesen keresett föl a szerkesztőségemben és kijelentette, hogy neki ezen eszmém annyira megtetszett, miszerint bármikor hajlandó anyagi segítségemre lenni, miután a lap páratlanul állt az egész művelt világban.

Ilyen sokoldalú buzdításban és biztatásban részesülve, én a legjobb reményekkel iparkodtam a lapot még tökéletesebbé tenni és nem kimélve semmiféle anyagi áldozatot, a lapot már négy hónapig jelentettem meg. Rettentő akadályokat kellett leküzdenem ezen idő alatt, mert éppen akkor volt a képviselőházban szönyegen Szapáry miniszterelnök által benyújtott „a közigazgatás államosításáról” szóló törvényjavaslat, amelyet a Ház összes ellenzéki pártjai agyonbeszélésre ítélték, miéért is a Ház ülései délután 3, sőt volt rá eset, hogy fél 4 óráig tartottak még július, augusztus, sőt szeptember hónapban is szünet nélkül. Rendkívüli ap-

tette a végtelen messzeségbe húzódo hónap és megfenyegette a halálos fehérséget . . .

— Dögölj meg . . . — sziszegte elkese-
redve.

A fiatal ember fehér volt, mint maga a hó. Az arcára világító holdfény sápadt világosságában talán még fehérebb. Az oláh nézte . . . Homlokán kidagadtak vére lázas lüktetésére az erek, tagjaiban forróság száguldozott. Érezte, hogy ha azonnal nem tesz valamit, nemsokára mindennek vége.

Ismét beletérdelt az ifju elé a hóba.

— Kelj fel! Kelj fel! — kiáltozta lelken-
dezve és jól megrázta.

— Mondtam . . . hagyj békét. . . — dunnyogta az ifju, anélkül, hogy lecsukódott szempillái felnyitottak volna.

— Megfagysz uram! Majd fölemellek —

— Menj innét . . .

— Járnod kell! — kiabálta az oláh és talpra ugorva, az ifju karjai alá dugta karjait, hogy fölsegítse a kőről.

— Takarodj . . . Ursa . . .

Az oláh nem takarodott, hanem erőszakkal is fölrántotta inkább, semmint fölemelte. A fiatal ember kinyitotta szemeit, de nem szólt, hanem megfordult és ismét vissza akart ülni a kőre. Ursa melléje állt és nem engedte. Megfogta vállait, gyengéd erőszakkal eltaszította a kő mellől és húzni kezdte a kolostor falai alá. Nehezen váltó feje azt remélte, hogy ellentállásra talál, de ez nem következett be. Az

ifju ellentállás nélkül engedte magát húzni. Az oláh ránézett, midőn az ismét lezárult szempillákat s a félig kinyit, elfehéredett száját megpillantotta, baljával mellen ragadta s jobbával arcul csapta az ifjut.

Az összerázkódott az ütésre, mintha villám érte volna. Hirtelen felpattant, szemei rámeredtek Ursára, szája reszketni kezdett.

— Gazember! . . . — szakadt föl melléből egy rekedt kiáltás, s rávetette magát az oláhra.

— Gazember vagy magad . . . — adta vissza a szót Ursa, s nagyot taszított a fiatal emberen, aki e pillanatban ököllel vágta fejbe. Az oláh sziklakemény csontja meg sem érezte az ökölcsapást. Szemeit ő is kimeresztette, öklei közel jártak az ifju fejéhez, szája az aljas szavak egész mokány zuhatagát ontotta a fiatal ember szemei közé, miközben mellét rázta. S kimondta, ami hirtelen eszébe jutott:

— Elszeretted, urfi, a szeretőmet . . . meg kell hálnod!

— Nem is ismerem, te barom! — ordította az ifju, s ökklével ismét hatalmas csapást mért az oláh fejére. Az ütés orrát is érte, — abból megeredt a vér. Ursa hasonlóképpen ordított, miközben szétmázolta arcán a vert, hogy még jobban ingerelje feldühösített „kis urát”, akivel úgy bánt, ahogy akart. Oda is teremtette szilaj ordítás közben a hóba, s hempergette ide-oda, mint egy labdát, mit sem törődve a fejére, mellére és vállaira hulló öklök-

csapásokkal. Két perc alatt mindketten véresek voltak. Az oláh orrából bőven ömlött; jutott belőle a fiatal ember arcára is. A fagyos hó porzott a hevesen dulakodó két katonakörül. Egy-egy pillanatra egészen eltűntek benne.

Ursát a patrouille szuronyok között hozta le a plivai fővárdára, hol nyomban vasra verték. Az ezredes, midőn meghallotta mi történt, kissé összerendezte, s megparancsolta hogy hozák színe elé a nyomorultat, aki „bajtársát” orvul megtámadta és megakarta ölni.

Ursa megjelent. Az ezredes keresztül szurta villogó szemeivel, s recsegő hangja egész fenyegető szenvedélyességével kiáltott rá:

— Mit tettél, szerencsétlen!

Az oláh szelid szemeiben megjelent valami bánatos öröm:

— A mariásza megparancsolta nekem, domnu óbester — felelte halk, szemrehányó hangon, miközben földre sötötte feldagadt, bozontos fejét — hogy ügyeljek az urfira . . . Nem engedhettem, hogy megfagyjon. Hát ezért történt . . .

Az ezredes beharapta ajkait, lenézett a földre, azután hirtelen fölkapta fejét, s réveregetett az oláh széles vállára:

— Holnap mindketten elmentek haza, a pokolba! Derék fiu vagy, Ursa . . . mars!

paráussal kellvén dolgoznom, a lapnak egy-egy száma 500—600 frtba került.

Mindez azonban nem riasztott vissza, mert számítottam arra, hogy az irányadó körök kelőleg fogják méltányolni és támogatni lapomat, ha majd ezek a rendkívüli napok lezajlanak. E helyett azonban egy szép napon gróf Szapáry Gyula miniszterelnök elfogadtatott a házban egy 3 §-os törvényjavaslatot s *beadta lemondását*. Helyét Wekerle Sándor miniszterelnök foglalta el. Több képviselő tanácsára, első dolgom volt őt fölkeresni és fölkerem őt — miként elődjét, aki erre nézve határozott ig retet is tett — a lap anyagi támogatására. Wekerle kijelentette, „hogy ő is helyesnek és szükségesnek tartja, de ez idő szerint, tekintettel a zavaros politikai helyzetre, nem foglalkozhat azzal; várjak addig, a míg a helyzet tisztul.” És én szót fogadtam; vártam türelemmel mindaddig, a míg a tulajdonomat képező 50—60,000 forint vagyonommal fedezni tudtam a kiadásokat. 1893. február havában azután arra a tapasztalatra jutottam, hogy 46.000 forintot áldoztam a lapra és így még csak 10—12 ezer forintom van. Ekkor több képviselővel közöttem, hogy a lapot tovább saját erőmből nem tarthatom fenn én meghoztam az első áldozatot, most rajtuk a sor. Erre azt tanácsolták, hogy adjak be egy kérvényt a képviselőházhoz és majd ők egy olyan összeget szavaznak meg állandóan, a mely lehetővé teszi a lap további megjelenését.

Kérvényemet Vajay István országgyűlési képviselő nyújtotta be. Oly soká került tárgyalására a sor, hogy én *kénytelen voltam a lapot megszüntetni*. És ekkor a képviselőház azt a furcsa határozatot hozta, hogy: „miután most már egy nem létező lap támogatásáról van szó, napirendre tér. fölötte és a kérvényt irattárba téteti.”

Íme a „kifacsart citrom“ története, amely nekem 46.000 forintomba került . . .

Vagyonom roncsaimból megmaradt 10—12000 frttal indítottam meg 1896-ban Ugron Gábor személyes közreműködése mellett a „Népvezér“-t, de mert Ugron ez évben kibukott a parlamentből, ő a politikától és lapomtól is visszavonult.

Gyilkosság a vonaton.

(A megcsalt férj bosszúja.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 16.

Rendkívüli izgalmas családi dráma játszódott le a napokban egyik erdélyi vicinális vasúton. Egy megcsalt férj állott bosszút neje s annak csábitóján.

A véres dráma részleteit az alábbiakban adjuk:

Két évvel ezelőtt nősült meg Horváth Miklós kolozsvári szabómester. Felesége egy nagyenyedi köztisztviselőben álló polgár családnak egyetlen leánya volt. A csinos és kissé kacér leány annyira magához bilincselte Horváthot, hogy ez rövid idő alatt feleségévé tette.

Házasságuk első évében békés egyetértésben, boldogan éltek. A köztük fennálló jó viszony azonban a második év elején megváltozott. A kacér menyecskét a férj egyik barátja elcsábitotta s ettől kezdve állandó lett köztük a viszálykodás.

A csábitó Kocsárdon lakott s hogy mégis találkozhasanak, a menyecske majdnem minden hónapban rendezett valami civakodást odahaza, a mi ürügyül szolgált arra, hogy a duzzogó asszonyka szó nélkül otthagya az urát s pár nappal szüleikhez ment. Utközben természetesen a táviratilag előre értesített szerető már várta az állomáson a menyecskét s egyedül utaztak Enyedig.

Körülbelül már egy év óta tartott ez az utazgatás, a mikor a férj megtudta a dolgot.

A napokban ismét kitört Horváthéknál a civakodás. Az asszonyka, mint rendesen, összekapta magát és kihajtatott a vasúthoz. Csak hogy most már a férj sem maradt tétlen s nyomon követte a feleségét. Kocsárdon csakugyan

várta már az asszonykát Vedres Ilés, a szerető s a Nagy-Enyed felé induló vonatban Horváthnéval egy fülkében huzta meg magát.

Horváthnak sikerült észrevétlenül a szomszéd fülkébe jutni. Mikor ezután az egyes hangokból arról győződött meg, hogy a szomszéd fülkében tiltott dolgokat művelnek, felrántotta az ajtót s többször rálött a meglepett szerelmes párra.

Vedres halálosan találva még a kocsiszakkaszban kiadta lelkét. A menyecskét is érte a vállán az egyik lövés, a mely azonban a komolyabb sérülést nem okozott.

Az előfutott utasok lefogták Horváthot és Enyeden átadták a rendőrségnek, a mely megindította a vizsgálatot.

SPORT.

+ **A turista-egyesület kirándulása.** A magyar királyi földművelésügyi miniszter a következő sürgőnyvel engedélyezte az arad-hegyvidéki turista egyesületnek a mezőhegyesi állami ménes és mintagazdaság megtekintését: „Kérelmére megengedem, hogy a turista-egyesület tagjai folyó hó 21-én Mezőhegyesre kirándulhassanak és a ménes-intézetet megtekinthessék. A mezőhegyesi ménes-intézetet utasítottam, hogy a kiránduláshoz szükségelt fogatokat a mezőhegyesi állomásra rendelje ki és a kirándulóknak saját költségükön leendő ellátására szükséges intézkedéseket tegye meg. Földművelésügyi miniszter.” Kérjük az egyesület tagjait esetleg az ezek által bevezetett vendégeket, hogy minél impozánsabb számban jelentkezzenek emez igen kellemesnek és tanulságosnak ígérkező kirándulásra. A jelentkezést kérjük szombatig, f. hó 20-áig délben megtenni Kádas Antal vas. titkár hivatalában Arad, (Csanádi-palota II. em.) Az A. H. T. E. elnöksége.

Sikkasztó hivatalnok.

(Panama a betegsegelyző pénztárban.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 16.

Nagyobb sikkasztásnak jött a nyomára ma a szegedi rendőrség. Meglepő vizsgálatot tartott a kerületi betegsegelyző pénztárban s a könyvek és számadások átvizsgálása alkalmával megállapította, hogy a pénztáros nagyobb összeggel meghárosította a betegsegelyző pénztárt oly módon, hogy a tagok által a pénztárba befizetett illetéket nem vezette be a könyvekbe, hanem azokat magánál tartotta, s azt a saját céljaira használta fel.

A meglepő-vizsgálatra az a körülmény adott okot, hogy a kerületi betegsegelyző pénztárosa három nappal ezelőtt minden bejelentés nélkül nyomtalanul eltűnt a városból. A pénztár vezetősége mindennap várta, hogy pénztárosa előkerül, de miután az máig nem adott magáról életjelt, az elnökség rosszat sejtett s gyanújának kifejezést is adott. Ma már a rendőségnek is tudomására jutott a pénztáros gyanus eltűnése s délután meglepő vizsgálatot tartott a kerületi betegsegelyző pénztár helyiségében.

A vizsgálatot Taschler Endre rendőrkapitány és Balogh Károly városi alszámvevő teljesítette. Megvizsgálták a pénztár ügykezelését, a vezetett könyveket s azonnal rájöttek a sikkasztás nyomára. A könyvek legelső lapjain csak nyolc tételnél 224 korona hiányt állapítottak meg. Az elsikkasztott összeg azonban jóval nagyobbra rug, s hogy a pénztár kárát megállapítsák, most át fogják vizsgálni az üzleti könyvek összes tételeit.

A betegsegelyző pénztárnak Karg József a pénztárnoka, a kit öt évvel ezelőtt, 1896 évben választották meg erre az állásra. Hogy a megtevédt pénztáros mióta károsítja a pénztárt, azt a rendőség által vezetett vizsgálat lesz hivatva

kideríteni. Ha az elsikkasztott pénzek összege nem haladná túl a 2000 koronát, úgy a pénztárnak anyagi kára nem lenne, mivel a világgá szökött pénztárosnak kétezer korona biztosítéka van a pénztárnál letétben.

A pénztáros pár nappal ezelőtt tűnt el a városból. Hogy hova, vagy merre ment, azt ezideig senki sem tudja. A rendőség megindította utána a nyomozást s *elrendelte a letartáztatását is*.

Érdekes, hogy a pénztárost a helyi lapok egy hire riasztotta meg s annak következtében szökött világgá. Ugyanis megírták, hogy a belügyminiszter körrendeletben hívta fel a törvényhatóságokat arra, hogy a betegsegelyző pénztárak ügyvitelét és pénztárkezelését vegye ellenőrzés alá s olykor vizsgálja meg.

A város tanácsa legutóbbi ülésében Zombory Antal jogügyi tanácsnok referálása alapján foglalkozott ezzel a körrendelettel s annak érvényt szerezendő, elhatározta, hogy a Szegeden létező 15 betegsegelyző pénztár ügyvitelét s pénztárkezelését a városi számvevőség közbenjöttével a rendőrkapitánysággal megvizsgáltatja. Ezt a tanácsi határozatot közölték a lapok, a mit másnap olvasott Karg pénztáros s megrettenve attól, hogy a pénztárban vizsgálatot tartanak s így rájönnek a sikkasztásaira, nem is ment többé a kerületi betegsegelyző pénztárba, hanem megszökött a városból.

EGYESÜLETI ELET.

(*) **Alapszabály jóváhagyás.** A m. kir. belügyminiszter az ujanáti első olvasóház alapszabályait a vármegyéhez érkezett leiratában jóváhagyta.

Öngyilkosság a rendőség előtt.

(Aki a testvérét fogatta el.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, április 16.

A budapesti főkapitányság épületében ma délután izgalmas jelenet játszódott le. Egy leány feljelentette a saját fitestvérét tolvajlásért, a tizenhétéves fiut elfogatta nyílt utcán s a rendőség elé állította. A kihallgatása alkalmával a szerencsétlen fiu, még mielőtt rábizonyították volna a lopás vádját, *revolvért rántott elő s mellbe lötte magát*.

Tudósítónk a következőket táviratozza az izgalmas eseményről:

Meylender Berta varrónő ma délután feljelentést tett a budapesti államrendőrségnél Maylender Rezső nevű 17 éves öcsöce ellen, avval vádolván őt, hogy ékszereket és egyéb értéktárgyakat lopott el tőle.

A rendőségen egy detektivet adtak a feljelentő leány mellé, s így kettesben indultak el a fiu felkeresésére. Meylender Rezsővel az utcán találkozott a detektív, kinek a leány mutatta meg az üzletek kirakatait nézegető fiut. A detektív nyomban letartóztatta Meylender Rezsőt, s a Zrinyi-utcába kísérte a rendőséghez.

A főkapitányságon az inspekciós rendőrfogalmazó kezdte meg a nőtestvér jelenlétében a kihallgatást. A rendőrtiszt elmondta a fiunak, hogy nővére ékszerek, ruhaneműk és más értéktárgyak ellopásával vádolja, felhívta végül, hogy ha a lopásokat csakúgyan elkövette, vallja be tettét töredelmesen s adja elő a lopott tárgyakat.

A fiu nem felelt a rendőrtiszt kérdésére. Alig fejezve be a rendőrfogalmazó szavait, *zsebéből revolvért rántott elő s szíven lötte magát*. Félholtan terült el a szoba padlóján a fiatal Meylender, kit aztán a rendőség a mentők segítségével a kórházba szállított.

Most halállal vívódik a szerencsétlen fiu, kinek életét a saját testvére tette tönkre. Mert a testvéri szeretetnek, még ha tényleg elkövette is a lopást a fiu, tiltakoznia kellett volna az édes testvér elfogatása, letartóztatása és elzárása ellen.

Berlini ujság

a magyar trónörököséről.

— Egy francia lap baklövésai. —

Arad, április 16.

Ferenc Ferdinánd trónörökös ma a bécsi Belvederében, mely most a főherceg és neje lakóhelyéül szolgál, vendégül látta a német trónörökösöt. Ebből az alkalomból a *Berliner Tageblatt* hosszasan és szeretettel foglalkozik a mi trónörökösünk személyével és megcáfolja azokat a rosszakaratu híreket, melyeket Ferenc Ferdinánd főhercegről a párisi *Matin* című ujság röpitett világgá. A trónörökös a közelmúlt eseményei következtében egyszerre megnyerte a magyar nemzet szimpátiáját is és jól fog esni mindenkinek, hogy egy külföldi ujság tekintélye egész súlyával semmisíti meg a rágalmat, melyeket trónunk örökösére szórtak.

Az érdekes cikk, miután röviden jelezte a két trónörökös találkozását, így folytatja:

Ez az esemény a berliniek figyelmét nagyobb mértékben fogja az osztrák és magyar trónörökösére terelni, kit mind belföldön, mind külföldön, [sajnos, még kevésbé ismernek és méltányolnak. Épp az elmúlt hetekben a francia sajtó, nevezetesen dr. Stéphane Lauzanne és *Matin* című ujságban olyan módon foglalkozott a trónörökös személyével, mely a máskülönben tartózkodó és kevésbé agresszív osztrák-magyar [külső] képviseletet energikus tiltakozásra indította. Csak ismerni kell kissé a trónörökös egyéniségét, hogy ama francia hazugságok nagyságát, alaptalanságát és kendőzött brutalitását megértsük.

Anélkül, hogy az ember szépítene, konstatálni lehet, hogy Ferenc főherceg (amint a bécsi udvar rövidesen nevezi) temperamentumos, tisztán és élesen látó ember. Nyoma sincs benne az állítólagos petyhüdségnek, sőt éppen felbuzogó temperamentum, gyors és éles ítélőképesség lakoznak benne. Lauzanne ur valami „beavatottnak“ a szájába a következő mesét adja:

A főherceg mégcsak helyesen sem tud írni németül, nagykorúsítása után azonnal összes könyveit tűzbe dobatta és megesküdött, hogy soha egyiket sem fogja kezébe venni.

Vajon ki ültette fel ennyire Lauzanne urat? Hiszen épp ennek a főhercegnek van brilliáns német stílusa, ami megcáfolhatatlan tény. Leveleiben, katonai terveiben eredetiség, világos szellem és gyakorlottság mutatkozik, mely már nem egy olvasót meglepett. Ugyanaz a főherceg, aki állítólag máglyát csinált a könyveiből (ezt a tréfát már nem egy nagy ember engedte meg magának aranyifjúságában) annyit olvas, mint kevesen a rangbeli hercegek közül. Mindenféle politikai irány ujságát, korának összes művészettörténeti, politikai, katonai műveit, amennyiben csak megszerezheti, elolvassa. Hogy azonkívül két kötetből álló nagy utleírását „saját kezöleg“ írta, bizonyíthatják Lauzanne ur előtt az összes tengerésztiisztek, kik a főherceget világszerte utjára elkísérték. A mű pompásan van megírva és elragadó benne azok a megfigyelések, melyek szabad, balítélettel ment gondolkodásra vallanak és olyannak tüntetik fel a szerzőt, amilyen tényleg az életben: természetes, nyájas és nyíltzívű.

Szinte hihetetlen, hogy az az igazságot ar-

cul csapó mese a főherceg ismerethiányáról, olvasástól és írástól való tartózkodásáról miként keletkezhetett. Még egy ilyen rosszmájú mese csuszik-mászik az indiskréciók világán át és Lauzanne ur lelkiismeretesen felmelegíti. Ferenc Ferdinánd főherceg — így szól a mese — egyszer bő lakoma után Linzben a mezőn át lovagolt és amint egy szegényes temető-menetel találkozott, megállította a koporsó vivőket és tisztjeivel együtt átugratott a koporsón. És ezt a mesét, ezt az éktelen találmányt elhiszik, tovább adják, megjegyzésekkel fűszerezik, sőt megtoldják azzal, hogy a főherceget az uralkodó ezért meg is büntette. Épp most, mikor Németország trónörökösét a főherceg vendégül látja, meg kell végre mondani, — a mi eddig tudunkkal nem történt, — hogy ennek a koporsón való átugratásnak számtalanszor megismételt meséje teljesen hazug.

Az a mákszemnyi igazság, amit benne föl lehet fedezni, csupán annyi, hogy annak a lovasezrednek, melyben a trónörökös akkor szolgált, néhány tisztje egyszer gyors lovaglásokban utóért egy halottas menetet. Maga a trónörökös nem is volt ott. Egy hadnagy, aki azóta már kilépett a hadseregből, valamivel visszamaradt és lova gyors tempóban vágatott. A ló meghökölt a koporsó előtt és levetette a lovását. Ez az állítólagos koporsón át való ugratás hiteles története, amint szemtanuk elbeszélnek. Hogy az uralkodó büntetéséből sem igaz egy szó sem, az elmondtak után természetes. Csak azon lehet csodálkozni, hogy a nyilvánosságtól való alaptalan félelem miatt ennek a helyreigazítását elmulasztották.

HIREK.

A kártya és a könyv.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 16

Régi panasz, de sajnos, még mindig uj, hogy a magyar ember nem szeret olvasni. — Gyűlöli a betűt. Elsajátította a nyugatnak minden rossz szokását, ismeri a párisi, londoni divat legujabb hóbortjait s lelkiismeretesen követi is azokat, csak egyet nem tud nem akar megtanulni a nyugattól: olvasni, szeretni a betűt, a könyveket. Ha lerázza magáról az iskola porát s kezében van a legutolsó vizsgáról szóló bizonyítvány, vagy oklevél: szakit a könyvekkel örökre. S még jó, hogy vannak ujságok, amelyeknek szenzációs híreit még a legbetűgyűlölőbb magyar is elolvassa, mert különben ki tudja, hány diplomás ember felejtene el az olvasást mi nálunk, szép Magyarországon.

Van azonban egy könyv, a melyet széles e világon nem forgatnak annyit és olyan szakértelemmel, mint nálunk: az *ördög bibliája, a kártya*. Ez az, a minek nem szabad hiányoznia de nem is hiányzik egy művelt család asztaláról sem. Sőt megtalálhatjuk a kártyát a nyomor fészében, a magyar szanszkülotok büzös tanyáin s rákadunk a tiszta levegőjü falvakban, parasztjainknál, a kik előtt a betűvetés mestersége még ismeretlen, nagyon ismeretlen dolog.

A biharmegyei *Nemzeti kaszinó* most tartott közgyűlése alkalmából jutnak eszünkbe ezek az ismert, nagyon ismert szomorú igazságok. Néhai jó *Széchenyi* István aligha gondolta, hogy a magyar kultúra terjesztésére alapított egyletek és testületek egykor négyszer annyit fognak egy esztendőben kártyára költeni, mint könyvre. Magunk sem hittük volna ezt, ha hivatalos számadásokból nem győződ-nénk meg róla. A biharmegyei *Nemzeti Kaszinó* 1901. évi számadásaiból ugyanis, világo-

san kitűnik, hogy *kártya vételre 1600 koronát, könyvek vételére 640 koronát* irányoztak elő. S míg a kártyára előirányzott összegben ugyszólván semmit, addig a könyvekre előirányzott összegből 155 korona 58 fillért meg is takarítottak, amennyiben a kaszinó könyvekre mindössze *482 korona 42 fillért* adott ki, a beköteléssel együtt.

Távol áll tőlünk, hogy ezért a biharmegyei, vagy bármely más kaszinónak szemrehányást tegyünk, hiszen minnek a könyv, mikor nem olvassák? Így van ez, sajnos, országszerte a Kárpátoktól az Adriáig s így lesz mindaddig, míg a magyar ember jobban fogja szeretni a kártyát, mint a könyvet. Ez pedig úgy látszik, igen sokáig fog tartani, biztatásul a magyar íróknak.

— **A megye közgyűlése.** Aradvármegye törvényhatósági bizottsága a folyamatban levő felsorozásokra való tekintettel, tavaszi rendes közgyűlést a szabályrendeletileg megállapított időtől eltérőleg *május hó 3-án*, délelőtt 9 órakor s folytatólag a következő köznapokon tartja meg. A sorrendnek kevés híján száz pontja van; közöttük olyan, amely nagyobb vitára szolgálna alkalmat, alig akad. Ezen a közgyűlésen töltik be a *Bibics*-féle ösztöndíj alapítványnál megüresedett egy, és a báró *Bohus Zsigmond* ösztöndíj-alapítványnál megüresedett két ösztöndíj állomást. *Urbán Iván* főispán előterjesztésére a megyénél is kiegészítik a monografia-bizottságot a május havi közgyűlésen. A tárgysorozat legnagyobb részét az alispáni előterjesztések és a községi ügyek képezik.

— **A parlamenti szünet vége.** Csütörtökön, e hónap 18-án délelőtt 10 órakor lesz a képviselőház legközelebbi ülése, mely végét fogja szakítani a husvétii vakációnak. Napirendben van az Adria-javaslat részletes tárgyalása, mely előreláthatólag hosszabb ideig fog tartani. A csütörtöki ülésre *Szell Kálmán* miniszterelnök s *Lukács László* pénzügyminiszter Bécsből visszaérkezik Budapestre.

— **A burok diadala.** Párisban egy londoni távirat alapján tegnap az a hír terjedt el, hogy *French angol tábornokot öt-száz katonájával együtt elfogták a burok*. Az érthető szenzációt keltett távirat Londonból — természetesen — megcáfolták. Londonból azonban a hivatalos cáfolat dacára *fenntartják a hírt*. Ujabb eseményként távirják, hogy *De Wett* becsületszó ellenében *Frenchet* tisztikarával együtt *szabadon bocsátotta*.

— **A pápa panaszkodik.** Titkos konzisztórium volt tegnap Rómában, amelyen a pápa beszédet intézett a jelenvolt püspökökhöz. Panaszos beszéd volt ez is, mint a legtöbb, amelyet a pápa az utóbbi időben elmondott. Természetesen fájdalommal látja a világi és szabadelvű elemek minden téren való erős gyarapodását és az a fájdalom nyilatkozott meg beszédében, amelyben egyebek közt a következőket mondta:

— A katolikusokra nézve oly veszedelmes és fájdalmas események valóznak bizonyultak, és *napról-napra komolyabbak lesznek*. Európa egyik részéről a másikra terjednek. Térben távol vannak ugyan egymástól, de mindannyi ugyanattól az akarattól áthatva *nyílt háborút jelent a religiók ellen*. Háborút indítottak a vallási egyesületek ellen, hogy lassankint megsemmisítsék őket. Sem jog és méltányosság, sem érdem nem tudta útját állani a rombolás művének. Lehetetlenné akarták tenni azt is, hogy az ifjúságot a kongregációk neveljék, pedig az 8 iskolájukból sok kiváló ember került ki.

A pápa azután a pápaság helyzetéről be-

szélt, amely — ugymond — *megolázás és keserűségek tekintetében páratlan*. Azután megemlékezett egy szocialista képviselőnek a válaszok tárgyában legutóbb benyújtott indítványáról és azt mondta, hogy az egyház eddigi sérelmeihez most egy *ujabb sérelmet* fűznek, amely a keresztény házasság szentségét gunyolja és a családi élet alapjait lerombolja. A pápa sajnálja, hogy ilyen komoly a helyzet és *attól tart, hogy jövőre még jobban ki fog élesedni*. Fel-szólítja tehát a konzisztóriumot, hogy fohász-kodjék Istenhez világosságért. Beszédét az új bibornokok neveinek közlésével fejezte be a pápa.

— **A cár mint keresztapa.** Rómából jelentik: A „Fanfulla” szerint a montenegrói herceg azt hajtja, hogy *Heléna* olasz királyné születendő gyermekének, ha ez fiú lesz, a cár legyen a keresztapja. Valószínű, hogy a király hozzájárul e kívánságához. *Zanardelli* miniszterelnök Heléna királyné lebetegedése alkalmából az Annunciata-rend nagykeresztjét fogja kapni.

— **A választók névjegyzéke.** Arad megye központi választmánya ma délelőtt *Schill* József főjegyző elnöklete alatt ülést tartott. A bizottság meghatározta a választók két évre érvényes ideiglenes névjegyzékét és elrendelte, hogy az, május 5-től 25-ig a községekben közszemlére tétessék.

— **Lónyai új kastélya.** Brünnből távirják, hogy *Lónyai* gróf bérbe vette *Kaunie* gróf austerlici kastélyát s a nyarat már ott is fogják tölteni.

— **Közös miniszteri tanácskozás.** Bécsben — mint tudósítónk táviratozza — ma *Goluchowsky* gróf külügyminiszter elnöklete alatt közös miniszteri tanácskozás volt, amelyen részt vettek *Szell* Kálmán magyar, *Körber* dr. osztrák miniszterelnökök, a magyar és az osztrák pénzügyminiszterek, *Kállay* Béni közös pénzügyminiszter, *Krieghammer* közös hadügyminiszter és *Spaun* báró tengerügy. A tanácskozás délután 2 órától este 6-ig tartott s megállapították rajta a delegációk elé terjesztendő közös költségelirányzatot. A király elnöklete alatt tartani szokott korona-tanácsra ezuttal nem volt szükség, mivel a közös kormány és a két állam kormánya közt nézeteltérés nem merült fel. A delegációkat előreláthatólag május hó 20-ára fogják összehívni. A miniszterelnök és *Lukács* László pénzügyminiszter holnap térnek vissza Budapestre.

— **Megbirságot király.** A belga királynak, ki inkognito utazott Olaszországba, érdekes kis kalandja volt egy kirándulás alkalmával. A kalauz, midőn átvette a jegyét, meglehetősen udvariatlan hangon tudatta vele, hogy birságot tartozik fizetni, mert jegye csak személyvonatra szól, ő pedig gyorsvonaton utazik. A belga király megfizette a kísérelének jó ízű mosolya közben a birságot. A következő állomáson világosították fel azután a megijedt kalauzt baklövéséről.

— **Áthelyezett főhadnagy.** *Müller* Alfréd 23-ik vadász-zászlóaljbeli főhadnagyot a király áthelyezte Aradra, a csász. és kir. 33-ik gyalogezredhez.

— **A Bibics- és Bohus-alapítványok.** A vármegye kezelése alatt álló két alapítvány díjaira pályázók között ma döntött az e célra szervezett bizottság. A Bibics-díjra *Kádas* Károly, *Kacsokovics* Jenő, *Viedermayer* Gellért, ifj. *Schujda* György és *Schoberl* Jenő, a Báró Bohus Zsigmond-féle alapítvány díjára pedig *Bartos* Jenő, *Bakonyi* Kálmán, *Varga* Lajos *Gudanovits* Sándor, *Dömötör* László és ifjú *Eckhardt* Ede pályáztak. Bibics-díjra mint legérdemesebbet *Kádas* Károlyt, a Bohus-díjra pedig az alapítványt tevő főúr egyenes óhajára *Bartos* Jenőt és *Bakonyi* Kálmánt fogja a közgyűlésnek ajánlani a bizottság.

— **A zeneszerző trónörökös.** A most Bécsben időző német trónörökös rövid idő előtt sikerült zeneszerzeménnyel lepte meg atyját. A

trónörökös már évek óta játszik hegedűt s ebbeli tanulmányait Bonnban fogja folytatni.

— **A Duna áradása.** A földmívelésügyi miniszterium vizrajzi osztályához érkezett jelentések szerint a Duna, s mellékfolyói mindenütt erősebb áradásnak indultak a legutóbbi erős esőzések következtében, a felvidéken pedig a bekövetkezett hóolvadás sőt havazás miatt is. A Duna mentén veszedelem nincsen s a vizrajzi osztály semmiféle különös intézkedést nem tett, mert ez az áradás csak időleges s hamarosan lemegy az árhullám. A fővárosnál tegnap óta 14 centiméterrel emelkedett a víz s mai magassága 452 centiméter.

— **Az ujaradi takarékpénztár vezérigazgatója.** Az ujaradi takarékpénztár igazgatósága a halálozás folytán megüresedett vezérigazgatói állásra *Nettler* Márton ujaradi háztulajdonost és gyárost választotta meg. Felügyelő-bizottsági tag *Theisz* Miklós ujaradi nagykereskedő lett.

— **Leégett pályaház.** Az üllői pályaudvaron tegnap délután tűz támadt, amely a pályaházat teljesen elhamvasztotta. A tűz a táviró vonalat is tönkretette.

— **Pintye György Nagyváradon.** A vizsgálói fogságban levő aradi sikkasztó nem sokáig marad Aradon. Átszállítják Nagyváradra, az ottani törvényszék börtönébe, mert a pénzhamisítás bűncselekményét elkövetők felett itélkezni nem az aradi, hanem a bünvádi perrendtartás szerint mindig az itélő-tábla székhelyén levő törvényszék illetékes. — Az ügyészségnél még tart a pénzhamisítás ügyében az előkészítő vizsgálat, ezt legközelebb befejezik s azután *Pintyét* átkísérik Nagyváradra.

— **Anyakönyvezetói kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Arad vármegyében a világosi anyakönyvi kerületben anyakönyvvezető helyettesé *Papp* József *világosi* lakost nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Öngyilkosság — három koronaért.** A *débreceni* honvédkaszárnyában — mint tudósítónk táviratozza, — egyik katonától elloptak három koronát. A tolvajlás elkövetésével *Szilágyi* Lajos altisztet gyanúsították, a ki, mikor ezt megtudta, szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. A boldogtalau szörnyet halt.

— **Halálozás.** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Alólirottak fájdalmas szívvel jelentik a maguk és számos rokonaik nevében is a felejtethetlen jó édes anya, nagyanya, anyós, unoka testvér, rokon és barátó Özv. *Eisele* Ferencné szül. *Baumann* Jozefának 1901. április hó 13-án, esti egy negyed 10 órakor, életének 68-ik évében a templomi szentiségek ájtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai április hó 15-én d. u. 3 órakor lettek *Aulich* Lajos-utca 7. c. számú házból a helybeli közsírkertben örök nyugalomra helyezve. Az engesztelő gyászmise áldozat pedig április hó 17-én d. e. 8 órakor fog a helybeli főt. *Minorita*-atyák szentegyházában az egek Urának bemutatni. Arad, 1901. április 14. Nyugodjék csendesen! *Bittner* Jozsefné szül. *Eisele* Gizella, *Eisele* Frene, gyermekei. *Bittner* József, veje. *Bittner* Róbert, *Gizella*, *Béla* és *Irén*, unokái. Özv. *Nusbaum* Mátyásné szül. *Baumann* Erzsébet unokatestvére.

— **Barnumék Ujpanáton.** „A világ legnagyobb látványossága”, ahogy a *Barnum és Bailey* vállalata magát hirdeti, nemcsak Aradot, hanem a vidéket is elárasztotta egy nap a att plakátjaival, reklám-céduláival. Érdekes, hogy a vidéken, ahonnan *Barnumék* kis külön vonatokon szállítják majd be Aradra a közönséget, azt hiszik, hogy a cirkusz azért függeszti ki náluk plakátjait, mert ott is előadásokat szándékozik tartani. Mint *Ujpanátról* írják, már fogadások is történtek, hogy ha *Barnumék* előadásukat ott megtartják, meg lesz-e a 15.000 néző? Azt hisszük, hogy az amerikaiak hamarosan be nem csuknak a boltot, ha *Ujpanáton* számítanának tizenötezer látogatóra.

— **Életmentő gróf.** Pozsony közelében az egyik *Eszterházy* grófnő a napokban egy társasággal a Dunán csónakázott. Hogy-hogy nem történt, de a grófnő véletlenül kibukott a csónakból. A társaság nagyon megrémült, mert a víz ott nagyon mély volt, s a grófnő nem tud uszni. A jelen volt fiatal gróf *Somsich* János azonban habozás nélkül utána vetette magát a fuldoklónak és szerencsésen kimentette a grófnőt. A társaság nem győzött eleget gratulálni a fiatal életmentőnek. A mentést különben nagyon elősegítette az uszni nem tudó comtesse higgadt és nyugodt viselkedése.

— **Megszökött sikkasztó.** Kinos zavar uralkodott néhány napig Budapesten a város egyik legelőkelőbb szállodájában, a *Mária Valéria*-utcai *Bristol*-szállóban. Párisból nagyértékű pénzes levelet hozott a posta a szállóba egy vendég címére. A küldeményt szokás szerint a szálló portása, *Fellner* Gyula vette át, hogy mire megjő az a vendég, a kit Párisból vártak és a kinek a pénzes-levelel címezve volt, a küldeményt átadhassa. A vendég napok mulva megjött és *Fellner* Gyula, a portás tényleg átadta a pénzeslevelet neki. Egy órával később a párisi ur lekendevze berohant a szálló igazgatójához, *Ilics*hez és közölte vele, hogy a pénzes-levelelben tizezer frank helyett csak 6000 frank volt. *Ilics* rögtön a portás keresésére indult. *Fellner* azonban eltűnt, a nélkül, hogy hogy valami nyoma is maradt volna. A panaszosok erre a főkapitányságon bejelentették a pénzeslevelel sorsát, a hol az ügyet *Bérci* Béla rendőrkapitánynak osztották ki. A megindult vizsgálat kiderítette, hogy a megszökött portás, a 34 éves *Fellner* Gyula, rovott előéletű ember, a kinek a neve régen bekerült már a rendőrség fekete könyvébe. Kétségtelen, hogy a pénzes-levelet *Fellner* Gyula igen ügyesen fölbon-totta és miután négyezer frankot kiszedett belőle, ismét beragasztotta. A rendőrség a szökevény portás személyleírását megtelegrafálta minden nagyobb város rendőrségének.

— **Tolstoj sógoráról.** *Diderich* József, *Tolstoj* egyik sógora, levelet intézett *Pobjedonoszev*hez, a sinodus főprokurátorához, a melyben bejelenteti, hogy az ortodox vallásból kitér és Oroszországot elhagyja. Levelében azt írja, hogy ezen cselekedetére a sinodus legutóbbi eljárása készítette, a melylyel sógora iránt cselekedtek. A levélben *Pobjedonoszev*et erősen megtámadja s gyermek-rablással is vádolja. *Diderichs* a levelet Angliából írta s arról másolatokat küldött egy párisi barátjának azzal a kéréssel, hogy azt hozza nyilvánosságra.

— **Gyilkos szerelem.** Szomorú szenzációja volt *Gyöngyös* városának: szerelmi tragédia, a melynek egy szinte gyerekszámú menő ifjú és egy szép fiatal leány esett áldozatul. A tizennyolc esztendő *Balázsovits* Ernő halálosan beleszeretett egy feltűnően szép zsidó lányba, *Michelstädter* Rózába. A leány viszonzta a fiu érzelmeit s a szerelmesek már házasságra gondoltak, a melynek *Balázsovits* fiatal korán kívül más akadályai is voltak, így családi tekintetek. A dolog vége az lett, hogy szakítottak s *Michelstädter* Róza, hallgatva szülői tanácsára, igent mondott egyik kérőjének. Április 13-ra ki is tüzték az esküvőt. *Balázsovits* Ernőt halálos elkeseredettség szállta meg. Szülői látták, hogy mennyire bánkodik s ezért atyja már három nappal az esküvő előtt el akart vele utazni a városból. Április 10-én reggel ki is ment vele a vasúthoz, de a fiu valami ürügygel hazafutott, revolvert szerzett, azután elment *Michelstädter*ékhez. Itt *rálőtt a leányra, azután pedig önmagára*. *Michelstädter* Róza még aznap délután behalt sebébe. *Balázsovits* Ernő is halálos sebet ejtett magán. Nem igen hiszik, hogy felgyógyul, mert végtelenül bántja szerelmesének halála.

— **Eső.** Az április ma ugyancsak kimutatta a foga fehéret. Bolondul vezet az orrunknál

fogva, nem tagadja meg önmagát. Reggeltől délig olyan szél fujt, hogy az ember több port csak a bosszuságnal nyelt. Délután aztán kisütött a nap s valóságos nyári melegben éreztük magunkat, míg hét óra fele elkezdett az ég dörögni. Sűrűn villámlott, míg egyszerre csak megnyitk az ég csatornái s jött olyan eső, hogy csak úgy usztunk a vízben. Egyszerre üres lett a főtér, megteltek a kapuk aljai és a lövönat, amelyet ilyenkor szorultságból szívesen felkeres az ember — ha muszáj. Budapest is, mint tudósítónk táviratban jelenti, dél óta ezakad az eső. Nem hiába való volt hát a nagy szél.

— **Örökség egy községnek.** *Debrecendől* táviratozzák, hogy ott ma hirtelen elhunyt *Kállay László* földesi nagybirtokos. A boldogult háromszázezer koronát kitevő vagyonát Földes községre hagyta.

— **Betörő diákok.** Fiatal gyerekek, középiskolákat látogató tanulók ékszerlopást követtek el a napokban Kassán. *Reinfuss Ede* lakásából, míg ő egy napra távol volt, valaki mintegy 300 Kor. értékű ékszer ellopott. A nyomozást természetesen azonnal megindították és pedig eredménnyel, mert nemsokára úgy a tettes, mint az ékszerek megkerültek. A lopás előre meg volt beszélve. A tettes, a ki különben 14 éves diák, több társával naponta ülést tartott a liget egy félreeső helyén, az esti órákban gyertyavilág mellett s az ékszerlopást tüzetesen megvitatták. Mikor meg volt állapítva a terv, mindanyian megesküdtek, hogy titokban fogják tartani. Es úgy is történt. Az egyik diák bemászott a tanár nyitott ablakán, az ajtóhoz vette az ékszereket, aztán megkereste az ajtó kulcsát, azt belülről kinyitotta s úgy jött ki a lakásból. Társai már várták az utcán, aztán kivovultak a szabadba s midőn már esteledni kezdett, a vasuti sínpar között a földbe ásták. Az volt a terv, hogy majd apródonként eladják s cigarettát, cukrot, sört, bort, szóval ki mit akar, vessz magának. A betörő diákok ügye most a rendőrség előtt van.

— **A Dunába esett gabonászeker.** Budapesti tudósítónk jelenti: Nagy csődület volt ma délelőtt az új országház alatti rakodóparton. Egy gabonával megrakott uszályhajóból hordták ki a Concordia gőzmalom fuvarosainak: *Reich* és *Gleichmann* emberei a partraszakokban a gabonát s rakták az ott várakozó szekerekre. E közben az egyik kocsi megtelt, s a lovak maguktól elindultak a meredek parton. Alig tettek azonban pár lépést, belezuhantak a Dunába. Nyomban értesítették az esetről a kerületi tűzoltóságot, ahonnan az őrség *Pollacsek* Tivadar őrparancsnokkal a helyszínére ment létrákkal, kötelekkel. Nagy erőmegfeszítéssel ki is emelték a szekeret. A lovakat is, de azok ekkorra már kiadták párájukat s a gyepmester legényei szállították el a külső soroksári-uti telepre. A vizsgálatot megindították. A kár 2000 koronára rug.

— **Petőfi Sándor iskolatársa.** *Fischer Adolf* zsebelyi lakos ma felkereste a temesmegyei honvéd-egylet elnökét és kérte, hogy mint 1848/49 évi honvédőrmestert segítse ki, mert alig bir megélni. *Fischer Adolf* elmondotta, hogy ő *Petőfi Sándorral* a 4-ik osztályban járt együtt, tehát iskolatársa volt. 1845-ben Szalk-Szent-Mártonban, hol *Petőfi* apja mészáros volt, találkozott újra iskolatársával, *Petőfi Sándorral*, végre 1849. év május havában találkozott vele Lugoson, mint kapitánnyal, a mikor *Bem* altábornagyot Buziára kísérte, hogy onnan *Freidorfra* jöjjen. *Fischer Adolf* kérelmét az elnök a központi honvéd-bizottságnak fogja felterjeszteni, s remélhető, hogy az öreg honvéd, a ki ma 78 éves, mint a nagy költő egykori iskolatársa, némi segélyben fog részesülni.

— **Elmebajos ügyvéd.** Egy vidéki ügyvéd érkezett meg vasárnap hajnalban a szegedi pályaudvarra. Török-Becséről jött s már a vonaton feltűnt izgatott viselkedésével, mely gyakran nagyfokú idegességben nyilvánult. Az állomásról egyenesen a Tisza partjára ment s itt játszódott le a boldogtalan ember tragédiájának

első felvonása. *Szilágyi* Ferencnek hívják az elmebajos török-becsei ügyvédet, a ki feleségét és családját otthonhagyva, eljött Szegedre, hogy eleméssze magát. A Tisza alsó rakpartján szaladgált fel s alá, kalapját elhagyva, felborzolt hajjal. A hajós-emberek észrevették az önkivületi állapotban levő embert és felkeresték a rendőr-őrszemet, a kinek sikerült lefogni *Szilágyi* Ferencet, még mielőtt kárt tehetett volna magában.

— Ne bántson, szolt, én a Tiszába akarom ölni magamat.

— Micsoda oka van rá? — kérdezte tőle a rendőr.

Az ügyvéd értelmetlen szavakat mormogott és heves ellentállást fejtett ki. A rendőrnek sikerült ártalmatlanná tenni a szerencsétlent és a kapitányságra kísérte. Itt az ügyeletes kerületi orvos megvizsgálta éa a téboly nyilvánvaló jeleit találta a törökbecsei ügyvéden. *Szilágyi* Ferencet kocsin a városi kórházba vitték, a hol a megfigyelő osztályban helyezték el. Felesége, a kit táviratilag értesített a rendőrség a katasztrófáról, ma délben jött Szegedre. *Szilágyi* előkelő úri családból származik, a kit súlyosan érintett az eset. Az elmebajos ügyvéd fiatal korában nagy világi volt s talán feldult idegzete sodorta az örületbe. Egyideig itt marad a szegedi kórházban s ha betegsége veszedelmessé válik, valamely országos tébolyintézetbe szállítják.

— **A modell regénye.** A budapesti tavaszi kiállításon látható egy külföldi mester remekműve, amelynek nőalakja csodálatosan szép. — Bájos, ártatlan, fiatal leány, angyali az arca, *Vénusz* megirigyelné habtestét. Izgató ellentétül haja fekete, mint csillagtalan éjszaka a szomeru fűz lombja. Ez a festmény néhány évvel ezelőtt ki volt állítva Velencében. Egy magyar festőművész, aki abban az időben a lagunák városában járt, meséli róla a következő történetet:

A Rialton sétáltam a mesterrel, amikor egyszerre összekerültünk a lépcsőn egy sovány, összeaszott, kócos haju munkásnővel. Ki akartuk kerülni, de a szegény nő utunkat állta.

— Nem ismer? — kérdezte a mestert.

— Nem.

— Én vagyok *Elektra*, a modellje, a madonnája, az orleansi szüze, a pásztorleánya . . . Ugy-e, csodálkozik?

A mester szinte könyezett e rom előtt. Tíz éve sincs, hogy *Elektra* a legszebb modell volt egész Velencében.

— Hová lett a szépségem? Látom, ezt akarja kérdezni. A szerelem vitte el . . . de ez talán nem is érdekl . . . aztán meg a nyomor.

Pénzzel kínáltuk, nem fogadta el.

— Egy utolsó kívánságom van, aztán nyugodtan halok meg — szolt.

— Mi az?

— Szeretném látni magamat, tudja azon a nagy képen, amivel aranyérmet kaptunk.

Elvittük a kiállításra. A sápadt, kopott asszonyt mindenki megbámulja, az elegáns közönség követte a termeken keresztül a mester képéig. Sohasem felejttem el azt a borzalmas jelenetet, ami azután következett. A boldogtalan modell egy-két percig égő szemmel, mereven nézte a festményt, aztán élettelenül összeroskadt . . .

— **Lopás a ligetben.** Ilyen időben, mikor a városliget alig kezd élénkülni, el sem tudja gondolni az ember, hogy mit lopathattak el a kiserdőből, avagy épen a zugligetből, ahol még annyi lopnivaló sincs. Ellopták pedig a hintákat, amelyek nyáron át „Felmegyünk az égbe Rózsikám!” s más eféle feliratokkal élénkítik a zugliget egyhanguságát. A hinták a zugligeti sörccsarnok fabódéjában aludták téli álmuikat, amiben megzavarták őket az eddig ismer-

etlen tettesek, akik a hintáknak összes vasrészeit az utolsó drótszegig ellopták. A farészekhez hozzá sem nyultak a tolvajok, kiket most a rendőrség keres

— **Öreg ember szerelme.** Nápolyból írják a következő ritka szerelmi tragédiát: *Basilicata* faluban *Petenza* Pietro tanár, ki egy nagyon csuf, 60 éves ember, viszonyt folytatott egy odaváló fiatal szép özvegygyel. A viszonyról a faluban beszélni kezdtek, mire az asszony szégyenében megszökött Nápolyba. Az öreg tanár az asszony után ment s éppen az utcán találkozott vele, midőn az nyolc éves fiacskájával sétált. *Petenza* kérte az asszonyt, hogy jöjjen vissza s miután ez vonakodott, revolvert rántott elő s azzal az asszonyt és gyermekét lelőtte. A gyilkost a járőkelők meg akarták lincselni s a rendőrség csak nagy nehezen bírta kiszabadítani.

— **Dráma az erdőben.** *Königrätzben* *Palavicini* gróf erdejébe *Hamelik* erdés t átlótt mellel találta meg tegnap az erdőkerülőket. A tettes egy *Pipka* nevű vadász, aki még az éjjei felakasztotta magát.

— **Elektromos adománygyűjtő.** Egyik bostoni templomban érdekes ujitást hoztak be. A hívők között gyűjtést nem személyesen végzi a templomszolga, hanem a pap egy elektromos gombot megnyom, mire egy ládika végig vonul egy huzalon a padsorok között, s a hívők ebbe teszik a pénzt.

— **Megkövezett parasztagazda.** *Mácsáról* írja tudósítónk, hogy ott a minap az utcán *Lőrincy* Márton parasztagazdát éretlen suhancok kövekkel megdobálták, ugyannyira, hogy *Lőrincy* súlyos sérüléseket szenvedett. A csendőrség nyomozása folytán kiderült, hogy a tettesek *Freisinger* József, *Freisinger* János és *Eisenbeil* Mihály 18—19 éves suhancok voltak. A dobálózdó legényemberek ellen megtették a bűnyűl feljelentést.

— **Macska a népszámláló iven.** Angol lapok írják, hogy egy paraszt család a népszámlálási iven házi macskájukat mint családtagot jelentette be. Az érdekes iv adatai a következők voltak: Neve: *Jim*. A családhoz való tartozósága: *Albérli*. Neme: *Férfi*. Kora 1 év. Foglalkozása: *Egérvadász*, saját számlájára. Egyéb tudnivalók: *Nem süket, sem vak, sem eszelős, de törvénytelen házasság.*

— **A Duna titka.** *Ó-Budán* a *Molnár-féle* fa-telepnél egy meglett férfi holttestét fogták ki a Dunából. A ruha foszlányaiából és a zubbony-szerű kabátot díszítő aranypászomántokból ítélve, az illető pénzügyőri tiszt lehetett. Személyazonosságának megállapítása okából a holttestet az orvostani intézet tetem-nézőjébe szállították.

— **A borfiu tragédiája.** *Pavelka* András 15 éves borfiu még a tél folyamán megszökött gazdájától. A fiu Bécsben szolgált s a szökés után a *Praterba* vette utját. Ott az egyik üres vendéglő asztalai alá bujt s a nagy hidegben étlen szomjan *öt napig ott feküdt*. Midőn megtalálták félig már meg volt fagyva. A kórházba szállították, hol az orvosok kénytelenek voltak, mindkét *elfagyott lábát amputálni*. A napokban került ki a szerencsétlen fiu a kórházból szüleihez. Atyja szegény munkás ember s egy fél év óta szintén beteg fekszik. Hogy milyen volt a találkozás, elképzelhető.

— **Nászutazás automobilon.** *Báró Liebig* Tódor, az ismert automobilista, jövő hóban tartja esküvőjét. A báró elhatározta, hogy a nász utat automobilon teszi meg. Utirányuk *Villachból* indulva, *Velencén* keresztül *Felső Olaszorság*, *Franciaország*, *Svájc*, *Tirol*, *Bécs* lesz.

— **A ki utazik,** az bőrdönt, kézi táskát, utazó kosarat, uti kellékeket, toalett cikkeket leg-nagyobb választékban kaphat *Porter Vilmos* koronás áru-házában, a Központi szálloda épületében. Ugyanott nagy raktár diszes és praktikus gyermek-kocsikban.

— **x— Gleichenberg** Steiermarkba 300 méternyire fekszik az *Adria* fölött. Nemcsak egyszerű hegyi szanatorium sorvadás ellen, hanem mint hivatalosan

igazolva van, épp úgy, mint *Ems* mindenféle katalus bántalmak ellen gyógyhatással bíró fürdőhely. Kitűnő forrás vize és klimatikus éghajlata folytán versenyeznek bármely külföldi fürdővel. Külön kabinokba levő belelegzési osztályai folytán Reichenthal, Ausse, Ischl Grundent fölülmulja. Orr, gégefő lépcső és bronchialis bajt, úgy mint annak következményeit, a tüdővést legbiztosabb lehet itt gyógyítani. A fürdő egy cs. és k. kerületi orvos felügyelete alatt van. Influenza, gyomorhaj, csusz, vérszegénység női betegségek eredményes gyógyításáról számos elismerő levél. A fürdőhöz utolsó állomás *Feldbach*, vagy *Lödersdorf*, délről pedig *Purkla*, — honnan egy óra alatt kocsival a fürdőbe érkezni. Prospektussal és felvilágosítással készségesen szolgál a fürdőigazgatóság.

Méreggel kiirtott család.

(A cselédleány büne.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Kassa, április 16.

Borzalmas bosszút állott egy minden emberi érzésből kivetkőzött cselédleány gazdáján és ártatlan családján, mert felmondta neki a szolgálatot.

A fiatal cselédleány a konyhában szeretkezett béres szeretőjével, de evődés közben napnap után oly borzasztó lármát csaptak, hogy a ház éjjeli nyugalma teljesen felzavarták. A gazda persze nem tűrte tovább a dolgot s felmondott a cselédnek.

A szerelmes leány a felmondás miatt kénytelen volt távozni a faluból, hol szolgálatba senki sem akarta venni s így szeretőjével sem találkozhatott többé.

Szerelmes szívével a gazdáját okolta bánatáért s elhatározta, hogy bosszút áll, kegyetlen bosszút. És gonosz terve sikerült, állatias tetének három áldozata lett.

A Kassa egész vidékét lázas izgalomban tartó mérgezés részletei a következők:

Gajdos János jukubkoi erdőőr tegnapelőtt délben ebéd után hirtelen rosszul lett. Felesége és 18 éves fia rémülten siettek a borzasztó kinokban vergődő emberhez, hogy baján valamilyen segítenek, de mielőtt a beadott különféle orvosságoktól kissé magához tért volna, hitvese s gyermeke karjaiban rövid idő alatt kilehelte lelkét a szerencsétlen ember.

Szivettépő, fájdalmas zokogással állta körül az immár özvegy asszony és árva fiu a hideg hullát. Ott sirtak a többi szomszédokkal. Kis idő múlva azonban az asszony is, a fia is, főfájásról, görcsökről panaszkodott, majd mint a kettő elkékült arccal, tajtékozva szájjal, szörnyen kinlódva a földön elterült s a szomszédok tehetetlen rémülete közben iszonyuan szenvedve, mindkettő meghalt.

Mire az orvos megérkezett, egy halott helyett három holttestet talált. Az egész család néhány perc alatt elpusztult.

A hirtelen beállott halál nyilvánvalóvá tette, hogy gyilkos kezeknek lett áldozata a három szerencsétlen ember. Az orvos a közben megérkezett csendőrökkel megindította a vizsgálatot, s mire az ételeket megvizsgálta, kiderült, hogy a tészta nagymennyiségű *strychnin* van keverve. Ezzel a borzasztó méreggel irtott ki egy családot *Katrak* Mária cselédleány, akit, mikor a borzalmasan eltorzult három holttest elé vezették, sirva vallotta be iszonyu bűnét.

A cselédleányt a rettenetes bűnre az vezette, hogy gazdája felmondta neki a szolgálatot s ő ezáltal el lett szakítva kedvesétől, mert a faluban sehol sem akarták szolgálatba fogadni.

A méregkeverő cselédleányt az ügyészség fogházába szállították, míg a három hullát holnap fogják felboncolni. A borzasztó gyilkosság az egész vidéken lázas izgalmat keltett, mert a kiirtott család tagjai a falu legtisztességesebb, legszorgalmasabb emberei közül valók voltak.

TÖRVENYKEZÉS.

§ A halott becsülete. *Korn* Artur pángermán nagyikindai lapszerkesztő egy előkelő urnőről annak halála napján rágalmazó tárcát irt. A kikindai törvényszék ezért 14 napi fogházra és 50 forintra ítélte. Az ítéletet a felső fórumok is megerősítették, minek folytán *Korn* ma vonult be a kikindai törvényszék fogházába.

§ Hol kezdődik a téboly? Valami jelentéktelen lopási ügyet tárgyalt tegnap a budapesti büntető törvényszék. A vádlott, egy 18 éves degenerált koponyájú óráslény, indignálódva utasította vissza a vádat, noha nem tagadhatta, hogy az ellopott ékszerek közül egy női aranyláncot ő adott el egy borbélylegénynek. A terhelő tanuk vallomására egyszerűen a következőt jelentette ki:

— Miattam beszélhetnek. Én az ilyen beszédre nem adok semmit.

Altalában igen különösen viselkedett és védője, *Mózes* László elmebeli megfigyeltetését kérte.

— Lehetetlen, mondotta, hogy ez a fiu ép-eszü legyen. Mikor a rendőrség letartóztatta, felkért, hogy vállaljam el védelmét. Másnap hallani sem akart arról, hogy én védőüggyvédje legyek.

Polónyi kir. alügyész ellenezte a védelem előterjesztését a következő megjegyzés kíséretében:

— En abban egyáltalában nem látok téboly-szerű jelenségeket, hogy a vádlott a védő urat nem akarja védőjének . . .

A védő felpattan s a nagy hahotában erősen válaszolni készül az ügyésznek, ki azonban ötletesen megkorrigálta a súlyos megjegyzést:

— Pardon, ügyvéd ur, nem fejeztem be.

— Nos?

— Nos, még kevésbé látok elmebeli fogyatkozást abban, hogy a vádlott utóbb mégis megbizta a védelmével.

Ez aztán mindenkit megnyugtatót, csak éppen a vádlottat nem, kit lopás büntetéseért, tekintet nélkül elmebeli állapotára, elítéltek.

NAPIREND.

Április 17. Szerda. Róm. kath. naptár: Rezső, Anic. — Protestáns naptár: Rezső, Anic. — Görög-keleti naptár (április 4.): József. — A nap két 4 óra 51 percbor, nyugszik 6 óra 36 percbor. — A hold két 3 óra 45 percbor, nyugszik 3 óra 3 percbor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 757.2 milliméter, délután 2 órakor 752.9 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 8.7, délután 2 órakor C° + 18.2. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 2, délután 2 órakor N. 7. — Felhőzet reggel 7 órakor félborult, délután 2 órakor félderült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, eső.

Szabadságarc emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület I-ső emelet.) Nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11/2—12 1/2 óráig. Helyiség: Breklye-muzeum helyisége mellett ülésterem.

Április 21. A „Neptun” fürdő, részvénytársaság közgyűlése délelőtt 11 órakor (Aradi ipar- és népbank.) — Kúvín hegyközség közgyűlése délelőtt 9 órakor. — Az aradi ipartestület rendkívüli közgyűlése délelőtt 9 1/2 órakor. — Az aradi Lloyd-társulat közgyűlése délután 2 órakor. — Az arad-hegyvidéki turista-egyesület kirándulása Mezőhegyesre.

Április 30. Weitzer János gép, waggongyár- és vasöntő részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 órakor.

Május 3. Arad megye évnegyedes közgyűlése délelőtt 9 órakor.

KOZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDES.

Uj-aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Uj-Arad, április 16.

Szeles, hűvös időjárásunk van, a föld sokat veszít nedvességéből, de az utóbbi esőzé-

sekre nem lehet panaszról szó sem, annyira kedvező a veteményekre az idő.

A gabna-árak ismét bizonytalan keretben mozognak. Mintha szeszély emelné, vagy csökkenené.

Ma jól fizették a behozott 1200 mmázsa búzát és 1000 mmázsa tengerit.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

I-ső minőségű buza 6.80—7.00.

Közép minőségű buza 6.70—6.80.

Tengeri 4.70—4.75.

Rozs névleges jegyzés 6.70—6.80.

Arpa névleges jegyzés 5.60—5.70.

Zab névleges jegyzés 5.60—5.70.

Az irányzat lanyhább.

== Bécsi sertésnavásár. (Távirati tudósítás.) Felhajtás 13,287 darab, ezek közt 3580 nehéz bakonyi, 4635 könnyebb bakonyi, 5072 malac. A bakonyi 6 koronával olcsóbban kelt, a malac ára tartott. Árak; nehéz bakonyi 80—83, könnyebb 66—78, malac 60—80, szalonna 46—46 1/2, disznózsír 52 1/2—53 korona.

S z e s z ü z l e t.

— Április 16. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona; finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona hordó nélkül, per 100 liter 0/0, beleértve 70 korona fogyasztási adót.

Száritott moslák: 12.80—13.— korona mmázsként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Április 16. —

Magyar elsőrendű: Oreg nehéz páronként 400 kilogramm felüli sulyban 88—90 fillérig. Oreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fialat nehéz páronként 320 kilogramm felüli sulyban 96—98 fillérig. Fialat közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 92—94 fillérig. Fialat könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban 88—90 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogramm felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogramm felüli sulyban 91—93 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 90—92 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban 88—90 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokászerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. Szokászerűleg a hízott sertések teljes (brutto) sulyából az életré páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 40/0 vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám. Április 13-án volt készlet 47,726 darab, április 14-én felhajtott 825 darab, április 14-én elszállított 882 darab, április 15-én maradt készletben 47,669 darab. Uzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, Április 16.

Magyar aranyjáradék 40/0	117.50
Magyar koronajáradék 40/0	92.95
Magyar arany 41/20/0	121.—
Magyar ezüst 41/20/0	100.50
Magyar keleti vasút	117.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.75
Magyar italmegváltási kötvény	99.60
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeregyorsorsjegy kölcsön	174.50
Tiszszabályozási és szegedi kölcsön	141.—
Osztrák papírjáradék	98.—
Osztrák járadék ezüst	98.—
Osztrák járadék arany	117.75
Koronajáradék	97.35
1860-iki államsorsjegyek	141.—
Osztrák magyar bankrészvény	1630.—
Magyar hitelbank részvény	702.50
Osztrák hitelbank részvény	701.50
Osztrák-magyar államvasút	697.—
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.07
Német birodalmi márka	117.70
London	240.35
Páris	95.55

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, április 16.

Délitőzsde. Buzakinálat mérsékelt, a vételkedv gyöngye. Nyugodt irányzat mellett 16,000 métermázsza került forgalomba, változatlan áron. A többi gabonacemű elhanyagolt. Időjárás boros.

Zárul 12 órakor:

Buza áprilisra	7.52—7.53
Buza májusra	7.57—7.59
Buza októberre	7.62—7.64
Rosz áprilisra	7.66—7.67
Rosz októberre	6.63—6.64
Zab áprilisra	6.61—6.63
Zab októberre	5.62—5.64
Tengeri májusra	5.19—5.20
Tengeri júliusra	5.32—5.33
Repeze augusztusra	12.60—12.70

Zárul 5 órakor:

Buza áprilisra	7.54—7.55
Buza májusra	7.59—7.60
Buza októberre	7.64—7.65
Rosz áprilisra	7.69—7.70
Rosz októberre	6.65—6.66
Zab áprilisra	6.55—6.57
Zab októberre	5.60—5.61
Tengeri májusra	5.18—5.19
Tengeri júliusra	5.31—5.32
Repeze augusztusra	12.55—12.65

Zárul 5 órakor:

Oszták hitelrészvény	701.50
Magyar hitelrészvény	702.50
Leszámitolóbank részvény	448.50
Rima-Murányi vasmű részvény	509.75
Oszták-magyar államvasuti részvény	696.75
Közuti vasut	583.—
Városi villamos vasut részvény	306.—

CSARNOK.

Ártatlan bűnösök.

Irtá: Szabóné-Karay Anna. [4]

(Folytatás.)

Hogyan kezdjem a gyónást? — a fejem lüktet, arcom ég, úgy érzem, hogy rám szakad a menyboltozat . . . oh oly nehéz kimon-danom: bűnös vagyok, nagy, nagy bűnös, méltatlan szived szerelmére, méltatlan tiszta, mocsoktalan nevedre . . . Lásd, lásd, ezért nem lehetek én a tiéd!!!

Hogyan gyónjak tovább? — a kezem reszket, arcomat a szégyen pirja égeti, kereselem és nem találom hozzá a szavakat, hogy mondjam el neked, hogy, ha posványba dobják, mily mocsokos, mily szennyves lesz a hótiszta lilium is? . . .

Mesét mondok, úgy tán könnyebb lesz elmondanom.

— Volt egy leány, fiatal, ártatlan, tiszta mint az angyalok, kit úgy neveltek szülei, hogy fogalma sem volt az életről, a bűnről, ki mitsem tudott arról, mi túl megy egy gyermek játszi eszmekörén.

És jött egy ifjú ember, a férfiszépség mintaképe, egy valóságos Adonisz, kinek behizelgő modora, előkelő finomsága megnyitotta a legelső szalonok ajtaját, aki mihelyt ideérkezett, divatos, felkapott lett és a ki után bolondultak asszonyok, leányok egyaránt.

És ez az Adonisz, ez az ünnepezt kalandor annyi sok nő közül ezt a leánykát szemelte ki, mint héja a magasból, áldozatul.

A tapasztalatlan ifjú leánykát elvakította a feltűnő szépség, a sok hizelgő nyilatkozatot mely a férfit mint a tömjénfüst környezte mindenütt, büszke volt reá, hizelgett húságának, hogy őt választotta ki szerelme tárgyául annyi sok közül és azt hitte, hogy ő is szereti, hogy benne találta föl az eszmenykepet, ideált.

Órült, boldog volt, hogy neki udvarol, hogy az ő fülébe sugdos szebbnél-szebb szin-padi frázisokat, elfogadta jeggyűrűjét és ártatlan lelke nem tartotta bűnnek csókjait. Nem látta az örvényt, a moly ott tátongott előtte, olyan örvényről az ő lelkének fogalma sem volt és belebukott . . .

Elérte célját a szörnnyeteg és hogy elérte, szép szerével odébb akart állni. De a leány bátyja revolvvert szegezett szívének és követelte, hogy három nap lefolyása alatt szerezzze meg iratait és tartsa meg az esküvőt.

Ámde a leány hallani sem akart róla többé, előtte sárban fetrengő szörnnyeteggé aljasult az ideál, kitől irtózott, rettegett, kit lelkéből utált.

De az ő szívének is revolvvert szegezett a fivér, még rettenetesebb fegyvert, mint amának, a becsület fegyverét, követelte, hogy azt visszaszerezze mind magának, mind az egész családnak.

Három nap mulva megjöttek az iratok, amelyekből kitűnt, hogy a finom, nőtelen gavallér házias ember, távol innét törvényes neje és két gyermeke van, a kiket szívtelenül elhagyott.

Véres párbaj, istenítélet lett belőle, melyben ez egyszer az igazság győzött a gazság fölött, a fivér golyója átlötte szívet, halva maradt a küzdőtérén, míg ellenfelének csak vállát horzsolta a golyó . . .

Meséljek-e tovább? elmondjam-e, hogy mit szenvedtem, mit éltem keresztül az alatt az egy év alatt, míg bátyám az államfogházban szenvedett és engem messze, messze külföldre vittek a világ szerint szórakozni, feledni . . .

Egy fiatal, szép özvegyasszony volt vigasztalom, barátnóm, ápolóm, mindenem. És midőn fivérem kitöltve fogságát eljött értem, hogy hazavigyen magával hozta őt is, az áldott jószágoslelkű asszonyt, mint nejét.

De nemcsak őt, nemcsak engem, magával hozott egy szegény kis teremest, egy picinyke kis angyalt, akit imádom, akit szeretek rajongó szívem legforróbb szeretetével, akitől megválni, aki nélkül élni nem tudok, az én szegény boldogtalan kis gyermekemet . . .

Bűnös vagyok, de bűnömről eddig mit sem tudott a világ, eltakarhattam, eltitkolhatam volna mindörökre, de őt ott hagyni idegen kezekre, még a becsület árán sem lettem volna képes.

Magunkkal hoztuk őt is és az a jó asszony, ki engem mindenáron meg akart menteni, elhatározta, hogy mint első házassága gyümölcsét mutatja be őt a világnak és bátyám házában felfogják őt nevelni, szeretettel, gyöngédséggel, mint tulajdon gyermeküket.

Ugy is lett. Nem volt okom soha panaszra, nem voltak mostohák, áldja meg az Isten, a mindenható, mindentlátó Isten mindörökre őket!

És a világ? — Mig egyik részről képes néhány hazug rágalmaszó szóra az ártatlant sárral dobálni, elítélni, megvetni, aki képes pusztán haragból, boszúból a szentek fejéről is letépni a fényes glóriát, míg másrésztől hajlongva emel kalapot a valódi bűnnek, velem nagyon kiméltesen bánt el, nem kerest, nem kutatt, elhitte mind a látszatot. Midőn hazajöttünk, valóságos ováció tárgya lettem, a részvét, a tisztelet és a rokonszenv minden jelével elhalmoztak, szinte ünnepelek, mert habár az egész tragédiát ismertették annak az idején a lapok, a legnagyobb szerencsétlenségről nem tudott senki sem a családon kívül, az én semmivé tételem, az titokban maradt.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Április 16. —

Fehér Kereszt szálloda. Wessel Ottó utazó Budapest. — Vörös Imre birtokos Kisjenő. — Gall Bertalan utazó Bécs. — Schwarz Soma utazó Bécs. — Humer Fülöp utazó Bécs. — Gróf Hajas Ferenc birtokos K.-Ladány. — Labovits Nándor utazó Bécs. — Weisz Lipót utazó Temesvár. — Csillag József utazó Budapest. — Wohlrath Frigyes utazó Bécs. — Steinbach Sándor utazó Bécs. — Hauser Géza utazó Bécs. — Dr. Mihály I. ügyvéd Becskerek. — Csuta Demeter birtokos Budapest.

Központi Szálloda. Richter Ferenc szőlőbirtokos Montpellier. — Lonovics Gyula birtokos Domb-egyháza. — Berkovics Izidor szabó Budapest. — Goldschmidt József utazó Budapest. — Hubert Zsigmond utazó Budapest. — Kohn Mór kereskedő Bécs. — Nánai Gyula utazó Bécs. — Finger Lajos utazó Bécs.

Vass Szálloda. Klein Ignác kereskedő N.-Halmagy. — Heves József mérnök Mezőhogyes. — Feld Izidor kereskedő Temesvár. — Jeney István irodatiszt Nagyvárad. — Bárány Miklós birtokos T.-Szt.-Miklós. — Vagner József utazó Bécs. — Deutsch Henrik utazó Budapest. — Pollák Bertalan utazó Budapest. — Gaal József kereskedő Budapest. — Lemberger Lajos kereskedő Budapest. — Iritz N. utazó Bécs. — Kemény Manó vállalkozó Székudvar. — Gábor Albert utazó Budapest. — Grosz

Izidor utazó Bécs. — Jelinek József utazó Bécs. — Grefenberger József utazó Bécs. — Gulterer János utazó Bécs. — Balta Dezső birtokos Battonya. — Roth József kereskedő Sorsorn.

Nádor szálloda. Krämer Ilona tanítónő Visegrad. — Róth Ferenc kereskedő Csermő. — Verner Lajos kereskedő Brád. — Kerekes Viktor magánzó Belényes. — Szalkay József vendéglős Siófok. — Betyei Sándor kereskedő Zenta. — Weisz Adolf kereskedő Gödöllő. — Szolitic Ferenc bányafelügyelő Lugos. — Nagy Vilma magánzó Duna-Földvár. — Moskovics Ignác kereskedő Gyöngyös. — Prohászka József jegyző Nagyszében. — Virág József utbiztos Kalocsa. — Kohn Milán birtokos Szabadka. — Moldován József birtokos Hátszeg. — Fejér Lajos építész P.-Kalan.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szmv. Szolnokról este 8.49
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsin-ról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsin délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnáról este 6.35	Személyvonat este 6.57
Gyorsvonat este —	Gyorsvonat délelőtt 8.23
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjtel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

Városi színház.

Bérlet 189. sz.

Páratlan.

Szerdán, 1901. évi április hó 17-én

A bor.

Falusi történet 3 felvonásban. Irtá: Gárdonyi Géza.

SZEMÉLYEK:

Baracs Imre	Árkossy V.	Göre Gábor	Bács Károly.
Baracs Matyi	Rubos A.	Göre Gáborné	Tolnainé.
Baracsné	Angyal Ilka.	Durbins Pál	Polgár S.
Szunyogné	Bácsné.	Ceglédi Pál	Fenyéri Mór.
Szunyog Rozsi	Komlósy I.	Egy fiu	Garai I.
Mihály	Mezei Péter.	Kocsis	Bánáthi Ede.
Eszter	Tomcsányi R.	Kisbíró	Sólyom L.

Kezdete 7 és fél órakor.

NYILTTÉR.*

Köszönetnyilvánítás.

Felejtetlen édes anyánk és nagy anyánk

özv. Eisele Ferencné

elhunyta alkalmából az osztatlan részvét, melyben részesülénk, szomorú kötelességünkkel teszi, köszönetünknek ez uton kifejezést adni.

Fogadják a temetésen megjelenetek, valamint a rózsafüzér-társutat s mindazok, kik a megboldogult ravalára koszort helyezni szivesek voltak, megleghangu köszönetünket, — végül Csutak Károly ur a temetés rendezése körül kifejtett kegyeletteljes, szép és humanus eljárásáért elismerésünket.

Arad, 1901. április hó 16.

270

A gászoló család.

2925—901. szám.

Árverési hirdetés kivonat.

A borosjenői kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Wallisch Antal és Wallisch Ágoston nádas birtokosok csődtömegéhez tartozó ingatlanokra és azok tartozásaira a tárgyalás során megállapított 633. 755. korona 31 fill. csődkövetelések kielégítése végett a csődválasztmány 1900. évi augusztus hó 6-án tartott ülése jegyzőkönyvének hiteles kiadmánya alapján a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes bírói árverést ezennel elrendeli; minek folytán az aradi kir. törvényszék, a borosjenői kir. járásbírói területén fekvő ingatlanok és ezek tartozékai a következő sorrendben csoportokban a kikiáltási árban az 1901. évi május hó 13 napjának délelőtti 10 órákor a borosjenői kir. járásbírói hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

III. csoport. A nádas 12 számú telekjegyzőkönyvben A I. (23. 24) és 790. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlan;

IV. csoport a nádas 97 számú telekjegyzőkönyvben A I. 847. (1362.1363) helyrajzi szám alatt foglalt ingatlan.

V. csoport. A nádas 227. számú telekjegyzőkönyvben A I. 887, 1142. (1554.1555.) helyrajzi számú ingatlanok fele része.

VI. csoport. A nádas 268 számú telekjegyzőkönyvben A I. 782 1026, 1545. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlan.

Vége a VIII. csoport. A nádas 382. számú telekjegyzőkönyvben A I. 449, 450. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlan.

A III. csoport kikiáltási ára 139 kor. 70 fill.

A IV. csoport kikiáltási ára 605 korona.

Az V. csoport kikiáltási ára 418 korona.

A VI. csoport kikiáltási ára 891 korona.

A VIII. csoport kikiáltási ára 209 korona.

A feltételek a következők.

1. Ha a kikiáltási áron felül ígért nem tétetik az elárverezendő ingatlan az utóajánlatot tett Grósz József lippai lakos által megvettnek fog tekintetni.

2. Az árverési kívánok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, tehát 13 kor. 97 fill. 60 kor. 50 fill. 41 kor. 80 fill. 89 kor. 10 fill. és

20 kor. 90. fill. készpénzben vagy az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. számú igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

3. A vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap a második ugyanazon naptól számítandó 60 nap, és a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű kérvény kapcsán az 1881. évi december 6-án 39425 I. M. szám alatt kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéptéztárnál befizetni a bánatpénz az utolsó részletbe fog be tudatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírói telekvi hatóságánál és Nádas, Kresztaménes és Taucz községek előjáróságainál megtekinthetők.

A csőd leltár hiteles másolata a kir. járásbírói járásjegyzőkönyvben pedig a tömeggondnoknál tekinthető be. Borosjenő 1901. évi március hó 29-én.

Kir. járásbírói mint telekvi hatóság.

Bittó,

268 kir. járásbírói.

Kristály műjég

folyó évi május 1-től kezdve.

Bérlet havonként: $\frac{1}{2}$ tábla 5 korona, $\frac{1}{1}$ tábla 8 korona**házhöz szállítva.****Aradi és csanádi egyesült vasutak igazgatósága**

(anyagkezelési ügyosztály).

Telefon szám 82.

GLÜCK JÓZSEF
szobafestő és mázó

Telefon 278. Aradon, József Főherceg-ut 7. Telefon 278.

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a kor igényeinek megfelelően az eddig gyakorolt szobafestés és mázó munkán kívül elvállalok

szoba kárpitozást és a mennyezetek gipsz-utáncu
(Papier Maché és Xylogénit Stuck)

diszítések is, a mely munkálatokat a téli munkaszünet alatt tanulmányoztam és azonkívül e célra ezen szakmában tökéletes szakképzett munkásokat tartok, hogy a legnagyobb igényeknek is megfelelő munkáimért teljes felelősséget vállalhassak.

A midőn a nagyérdemű közönségnek eddig is irántam tanúsított nagybecsű támogatását megköszönöm, kérem azt részemre továbbra is fentartani és kibővíteni szakmában is becses megrendeléseivel kitüntetni.

Kiváló tisztelettel
Glück József.

206

156/1901.

Árlejtési hirdetés.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a birkás dülői csatorna kiömlőnél építendő felügyelői lak felépítésével kapcsolatos összes munkák elvállalása iránt folyó évi április hó 22-én d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási-ár: 1. a föld, kömüves és ács munkákra, 2513 kor. 7 fill. 2. a cserepes munkára 272 kor. 3. a bádigos munkára 44 kor. 40 fill. 4. az asztalos, lakatos, üveges, és mázó munkára 336 kor. 50 fill.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 5%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapírokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági széke: 1901. évi április hó 15-én. tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay, s. k.
aljegyző.

Dr. JOSEF KRIEGL-féle valódi angol

Tannochinin-pomádé

1.

2.

megakadályozza a haj és szakál korai kihullását és megőszülését, ellenben elősegíti annak erőteljes növekedését. Egy tégely bérmentve és költségmentesen, csak készpénz ellenében

— 3 korona. —

Before. Chief-Office 48., Brixton Road, London, SW. After.

Az utalvány a következő címre intézendő:

Apotheker A. Thierry's Balsam-Fabrik

— in Pregrada bei Rohits-Sauerbrunn. —

Nagyban vevőknek — jelentékeny árengedmény. 3144

Kapható Földes Kelemen gyógyszerárán Aradon.

I. Osztály.**VIII. Sorsjáték.****Osztálysorsjegyek**

a VIII. sorsjáték I. osztályára már kaphatók.

Huzás 1901. május hó 22. és 23-án.**Főnyeremény 60,000 korona.** $\frac{1}{8}$ drb vétel sorsjegy 1.50 kor. $\frac{1}{4}$ drb vétel sorsjegy 3.— kor. $\frac{1}{2}$ drb vétel sorsjegy 6.— korona. $\frac{1}{1}$ drb vétel sorsjegy 12.— korona.**Telefon 100. sz.****AZ ARADI IPAR- ÉS NÉPBANK**

pénzváltó-üzlete

ARAD, „Fehér Kereszt“ szálloda épület.

Sorsjegyek a következő alélárusítóknál is beszerezhetők: **Hammerschlag Lipót** Andrassy-tér; **Hegyesi Ferencz** Templom-utca, **Aradi takaré- és segélyegylet** mint szervezet Petőfi-utca, **Rothstein Mór** Szabadság-tér, **Husserl M.** Atzél Péter-utca.

Alapított 1840.

Valódi
Perzsa és Smyrna szőnyegek.

Női divat és kelengye áruház.

Valódi
Perzsa és Smyrna szőnyegek.

Rosenblüh H. és Társa

ARAD,

Szabadság-tér és Forray-utca sarok.

Nagy raktár
Schroll-féle chiffonokban.

Legjobb minőségű
Siegel-féle vásznak.

Régenhárt-féle
asztalneműek.

Szővet- és csipke-
függönyök.

Paplanok és
madracok.

Legnagyobb választék
zsebkezdőkben.

Futószőnyegek
és linoleum.

Pompás választék női ruha-kelmeiben.

Gyermek socknik,
fehér és fehér szines-
sel, legujabbak.

Férfi ingek, alsó-
nadrágok és nyak-
kendők.

Crettonok, francia batisztok, zefyrek és piquétek.

Keztyük czérna, se-
lyem és Zachariás-
féle bőrkezttyük.

Legujabb fekete és szines

Női fehérnemű
a legfinomabb kivitelben.

n a p e r n y ő k.

Fegyházban kötött
mindenféle harisny.

87—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a borosjenői kir. járásbíró 1896. évi V. 6675. P. számú végzése következtében dr. Precupás Illés ügyvéd által képviselt Balika Ilia javára, Sztán Petru ellen 192 kor. s jár. erejéig 1896. évi október hó 22-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 330 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 kotárka, 50 mm. csöves kukoricza, 1 vastengelyes kocsi, 1 fehér és egy fekete kancza 10 nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a borosjenői kir. j.-bíró 1901. évi V. 119/2. sz. végzése folytán 192 korona tőkekövetelés és ennek 1894. évi november hó 14. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 104 kor. 66 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Szőlős-Csigerélen alperes lakásán leendő eszközzésére 1901. évi ápril. hó 18-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Borosjenőn, 1901. évi ápril. hó 25-ik napján.

Bogye Gábor,
kir. bír. végrehajtó

273

Mindenféle katarus betegségek, légzési bántalmak, vérszegénység, sorvadás ellen kitűnő gyógyhely

Gleichenberg

Constantin- és Emma-forrás alkalikus tartalommal. Klausen Molke forrás vastartalommal, sterilizált tej-kúra. Kefir, Quellsoll, fenyőfabelégzés külön kabinokban. Édes ásványvizek, kő-fürdők. Fenyő és vas-fürdők. — Nagy vizgyógyintézet. — Langyos, pormentes levegő, erdős dombvidék. 267

Bővebb felvilágosítást és prospektust ingyen küld, nemkülönben lakás és kocsik előállításáról gondoskodik a túrdóigazgatóság.

Idény május 1-től szeptember végéig.

Hirdetmény-

Az általános munkaidő beállta alkalmából értesítjük a környékbeli t. munkaadó urakat, hogy az aradi

ipartestület közvetítő irodája

minden szakba tartozó munkások közvetítésével még kiterjedtebb módon foglalkozik, mint az előző években. A közvetítés a legtávolabb fekvő vidékre is eszközöltetik ha a megrendelt munkás részére az utiköltség, 2 kor. közvetítési díj és 50 fill. postadíj (a munkakönyv elküldése céljából) előlege-sen postautalványon a közvetítési iroda címére beküldetik.

Uradalmak és földbirtokosok részére gépészek — valamint éves kovácsok és kerékgyártók is megrendelhetők.

Egyben tudomására hozzuk az aradi és környékbeli mindazon t. szülőknek, akik iparos pályára alkalmas fiukkal rendelkeznek s őket tanoncokul óhajtanák felvétetni, sziveskedjenek az alólírt ipartestületnél akár írásban, akár szóval jelentkezni, hogy a fiuk költségmentesen a helybeli iparosoknál elhelyezhetők legyenek.

Aradon, 1901. április hó 16-án.

271

Az aradi ipartestület elnöke.

112—1901. V. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, a borosjenői kir. járásbíró 1901. évi V. 119/2. számú végzése következtében Dr. Precupás Illés ügyvéd által képviselt Balika Ilie javára Sztán Petru ellen 192 kor. s járulékaik erejéig 1901. évi január hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 680 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 tehén, 1 üsző, 1 vetőgép, 1 boglya széna és 1 csikó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a borosjenői kir. járásbíró 1901-ik évi V. 119/3 számú végzése folytán 192 korona tőkekövetelés, ennek 1895. évi július hó 1 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 142 kor 76 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig Szőlős-Csigerében alperes lakásán leendő eszközzésére 1901. évi ápril. hó 18-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Borosjenőben 1901. évi ápril. hó 6. napján.

Bogye Gábor,
kir. bírósági végrehajtó.

274